CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"The chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed."
Isaiah 53 : 5

MARCH 16th, 1962 - No. 537 - 12 PAGES • P.O. BOX 312, STATION B., HAMILTON, ONT.

17th year of publication
Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment of postage in cash.

Perspectief, een feestbundel

door Drs. M. VRIEZE

Houdt U ook zo van bijzondere dingen? U weet wel, dingen die zo maar opeens de gewone, kalme gang van zaken van altijd op een verrassende, feestelijke manier komen onderbreken? Nu, dan is "Perspectief" echt iets vor U. Daar kunt U dan Uw hart eens goed aan ophalen! Want "Perspectief" is een van die feestelijke verrassingen waarop we eigenlijk niet hadden gerekend, al wisten we dan wel zo'n beetje dat het komen zou.

Natuurlijk, vorig jaar dachten we daar wel aan, dat de Vereniging Voor Calvinistische Wijsbegeerte haar vijfentwintig-jarig bestaan vierde. En met spanning en ongeduld keken we uit naar de komst van het geregeld orgaan van de Vereniging, het blad Philosophia Reformata (Waarom zijn er in Canada eigenlijk niet veel meer mensen op dat blad geabonneerd?! We zijn hier anders helemaal niet verwend met dergelijke lectuur, dacht ik zo.) Maar toen het kwam viel het ons eerst toch even wat tegen. Zeker, het was dikker dan gewoonlijk. En er stond op de omslag "Jubileumnummer 1936-1961". Maar, om het maar eerlijk te zeggen, we hadden toch eigenlijk iets heel bijzonders verwacht. O zeker, het is een feest om Vollenhoven te lezen als hij het heeft over "De Consequent Probleemhistorische Methode" of Dooyeweerd over "De Taak Ener Wijsgerige Anthropologie En De Doodlopende Wegen Tot Wijsgerige Zelfkennis". En het is natuurlijk fascinerend om 30 bladzijden lang met Zuidema (proberen) mee te denken over "De Immanentie-methode Van Maurice Blondel", of in gedachten achter Popma aan te springen als hij het erover heeft wat "Filosoferen" is. En wie zou er vandaag aan de dag niet een uur voor over hebben om een artikel te lezen als van Philip Edgcumbe Hughes over een pakkend onderwerp als "Christianity And The Problem Of Origins"? Om dan nu verder maar niets te zeggen over de artikelen van Van Riessen, Mekkes en Verburg. Allemaal indrukwekkende en verrijkende studies in dat jubileumnummer. Maar ik kan me toch echt wel een feestelijker viering van een vijfentwintig-jarig bestaan voorstellen den een gesprek over Anaximander en Blondel, over Hippocrates en Jaspers, over Wittgenstein en Heidegger, en al die goede of minder goede heren. Bij een jubileum wil ik de mensen eens goed aankijken die bij dat jubileum betrokken zijn, de jubilarissen zogezegd. En ik wil eigenlijk opnieuw eens met hen kennis maken. Ik wil ook, ouderwets genoeg, zoiets als een feestrede horen, en een causerie die allerlei zaken zo maar eens vluchtig even aanraakt. Daar heb je nu eenmaal een jubileum voor, zou ik zeggen. Ik wil me best inspannen of met een paar sprekers of schrijvers mee te denken als ze een paar wetenschappelijke problemen aansnijden, maar ze moeten niet te lang aan het woord blijven, want hoofdpijn is een vervelende zaak op een jubilee.

Daarom is "Perspectief" precies wat we hebben gehoopt. Daar staan ze ineens, ten voeten uit, voor ons, de mannen van de Calvinistische Wijsbegeerte. Daar is Dooyeweerd, foto en al (je zou zeggen: doet die man nog iets anders dan denken en schrijven?) met het motto boven zijn levensverhaal: Het Calvinisme is geen rem voor het denken. Zestien pagina's zijn er voor nodig om op te sommen wat hij zo al sedert 1917 heeft geschreven aan artikelen en boeken! Daar is ook Vollenhoven. "Wie tot de grondslagen van het Calvinisme doordringt wordt telkens weer getroffen door hun eenvoud en vastheid, wat het spreken of schrijven erover telkens tot een nieuwe vreugde maakt, en niets werkt in eigen kring aanstekelijker dan de blijdschap des geloofs." Veertien pagina's bibliographie laten je weer even versteld staan over zoveel werkkracht. En dan volgen de anderen. Prof. Dr. S. U. Zuidema, Prof. Dr. J. P. A. Mekkes, Prof. Dr. K. J. Popma, en Prof. Dr. Ir. H. van Riessen.

De ene foto is wat karakteristieker dan de andere. De ene levensloop is totaal anders dan de andere. Maar allen schrijven, en ze schrijven goed en veel. Ik tel van de laatste vier hoogleraren maar liefst in totaal 22 pagina's vol titels van hun boeken, brochures en artikelen! En ineens denk je bij jezelf: ik wilde wel dat ik het allemaal eens had gelezen. Wat een rijkdom aan kennis en aan christelijke, principiële voorlichting en fundering heeft God ons door deze mannen in de schoot geworpen. Zware standaardwerken, die erom vragen dat je er wekenlang op studeert. Maar ook heldere, eenvoudige uiteenzettingen die voor ieder te begrijpen zijn.

Perspectief. Een Feestbundel van de jongeren bij het vijfentwintig-jarig bestaan van de Vereniging voor Calvinistische Wijsbegeerte. Een boek dat je echt in de dankbare en verbaasde jubileumstemming brengt. Er spreken ook mensen in van "buiten onze kring". Dr. Langemeijer schrijft van, wat hij noemt, een "niet-kerkelijk standpunt" over "De Betekenis van Dooyeweerd Voor De Wijsbegeerte Van Niet-Kerkelijken Huize". Een andere niet-calvinist, Dr. Louet Feisser, schrijft over "De Bijdrage Van De Wijsbegeerte Der Wetsidee Tot De Vernieuwing Van Het Philosophisch Inzicht", terwijl Dr. Marlet, een Jezuiet, schrijft over "Wijsbegeerte Der Wetsidee En Thomistisch Denken". En inderdaad, deze drie bijdragen maken op zichzelf dit boek al tot een uiterst interessante uitgave. Maar er is nog veel meer. Luisteren we bij een jubileum graag naar een causerie, we krijgen ook daarin al onze zin. Drs. W. K. van Dijk geeft ons precies wat we graag hadden, een vluchtig aanraken en aanstippen van een aantal intens interessante facetten en factoren uit het leven en denken der "jongeren".

En dan komen er aan de feestdis nog een paar schotels, zwaar van qualiteit, maar gelukkig nog net licht genoeg van omvang. Het is niet nodig ze allemaal op te sommen hier. We doen een greep. En, natuurlijk zouden we haast zeggen, we grijpen het eerst naar het artikel van Dr. J. R. van de Fliert over "Evolutiewerkelijkheid". Helder, rustig, sterk is het artikel. Het zal wel niet in ieders smaak vallen. Maar het stelt punten aan de orde die telkens en telkens maar weer in het debat genegeerd, of misschien ook wel ontweken worden in onze kring, met name op dit Amerikaanse vasteland. We grijpen meteen ook naar het artikel over "Nature And Freedom In The Development Of Reinhold Niebuhr's Idea Of Myth" door Dr. R. D. Knudsen, en naar het artikel van Dr. J. Stellingwerff over "Problemen Van Het Historisme", of naar wat Drs B. Goudzwaard schrijft over "De Economische Theorie En De Normatieve Aspecten Der Werkelijkheid". Misschien grijpt U, als U straks dit boek "Perspectief" door zit te bladeren wel naar de andere artikelen. Maar voor ieder die denken en leren wil is er keus. Dat maakt dit jubileumboek tot een werkelijke *feestbundel*.

Maar misschien bent U al geschrokken van zoveel knappe publicaties van zoveel knappe mannen, over zulke knappe onderwerpen. Misschien zegt U: dat is niets voor mij, daar kan ik met mijn pet toch niet bij, of: daar heb ik allemaal geen tijd voor hier in Canada. Dat zou erg jammer zijn. Jammer in de eerste plaats voor Uzelf. Want de mannen die hier schrijven, als resultaat van hun studie, schrijven niet voor zichzelf, maar ze schrijven voor U en voor die jongen van U die straks zijn weg in dit leven en in deze wereld moet vinden. Maar, in de tweede plaats, het is ook jammer voor de ontwikkeling van ons calvinistisch denken en leven hier in Canada, als dit boek slechts bij een enkeling in de boekenkast verdwijnt. Het calvinisme kan van grote betekenis zijn in dit nieuwe vaderland van U en mij. Maar, laten we nuchter zijn, met allebei onze benen op de besneeuwde Canadese grond. dat Calvinisme moet dan eerst gekend, doorgedacht en *uitgedragen* worden. Dan krijgt de titel van dit boek ook hier bij ons zin en betekenis: Perspectief!

Wat zou dat mooi zijn als het lezen van dit jubileum-boek bij U en bij mij en bij ons allemaal teweeg zou brengen dat we ineens weer vol moed en vol enthousiasme aan de slag zouden gaan. Nee, niet meteen maar weer een paar nieuwe organisaties oprichtend, in een voos activisme dat door veel activiteit innerlijke leegheid en onzekerheid moet verbergen. Maar wel aan de slag in het ons opnieuw of voor het eerst werkelijk bezinnen op de grondslagen, de uitgangspunten en de normen Gods in dit leven. Ik moet zeggen: het is er echt het boek voor om U warm voor zoiets te maken. En daarom, laat U zich deze wat verlate kans om het jubileum in Nederland nog mee te vieren niet ontglippen. Uw boekhandelaar heeft vast wel een paar exemplaren in voorraad! Zo zijn onze christelijke boekhandelaren wel.

Uniek in de wereld . . .

Drijvende school in volle vaart

Een totaal nieuwe vorm van onderwijs voor kinderen van 12 tot 18 jaar is "uitgevonden" door leden van de britse onderwijscommissie en het scheepvaartbedrijf van de "British India Steam Navigation Company". Het resultaat is dat de wereld thans in de "Dunera" een schip van 13.000 ton, een varende school heeft gekregen die uniek in de wereld is. Met dit schip stelt men zich ten doel om jaarlijks ca. 10.000 schoolkinderen praktische aardrijkskunde-les te geven. De kinderen leren dan niet alleen over vreemde landen en steden, maar bezoeken ze ook.

Wie overigens denkt dat een en ander een pure vakantiereis is, komt bedrogen uit. De tochten met dit schoolschip duren weliswaar 10 tot 30 dagen, maar in deze tijd moeten de kinderen gewoon naar school, elke dag van 9 tot 12 en van 2 tot 5 uur. Daarnaast is er ook nog het nodige huiswerk. Alleen op dagen dat men een bepaalde stad moet bezoeken is er geen onderwijs, of anders maar een halve dag. Op de plaats van bestemming zijn de kinderen niet vrij, maar blijven geheel in klasseverband verenigd en onder leiding van het onderwijzend personeel worden dan die dingen bezichtigd waar men over heeft moeten leren.

De leiding van het geheel heeft kapitein B. Rogers, die tevens een "studiedirecteur" plus een aantal onderwijzers en onderwijzeressen "commandeert". Overigens zijn deze onderwijzers altijd de eigen "meester" of "juffrouw". Het schoolschip bezit een school met 8 klassen, een gymnastieklokaal, een aula en toneel. Natuurlijk is er ook voldoende verplegend personeel aan boord en men beschikt ook over een ziekenzaaltje.

Er zijn reeds enkele proeftochten met deze drijvende school gemaakt en de resultaten zijn dusdanig geweest, dat men voor dit jaar een groot "schoolprogramma" heeft opgesteld. Op onze kaart geven wij enkele van deze "schoollessen" weer.

Newfoundland is de jongste, doch wellicht ook de meest vooruitstrevende provincie van Canada. In "Maritimes Matinee" vertelt "Bluenose" ons er iets van. Onze foto toont een politierechter in gesprek met een winkelier, die een beschuldiging van "shoplifting" had ingediend tegen de jongen, die door zijn moeder kennelijk in bescherming wordt genomen. Vooral in de afgelegen gebieden van Newfoundland komt het nog voor, dat zittingen van de politierechter thuis of in de open lucht worden gehouden.

(Photo Nat. Film Board)

Ingezonden

Christian Farmers Organisation

Geachte Redacteur,

Als secretaris van onze Chr. Farmers Federation heb ik met zeer veel interesse gelezen hetgeen Mr. De Vries aan Krelis geschreven heeft en het antwoord daarop.

Vele malen is reeds door ondergetekende in C.C. geschreven over een bestemde tijd voor onze Chr. Farmers Organisatie. Als wij nu de brief van Mr. De Vries lezen lijkt het wel of wij de bestemde tijd al voorbij hebben laten gaan. Wie of Mr. De Vries is weet ik niet, het lijkt echter een farmer van de jongere generatie te zijn, omdat hij in 't Engels schrijft, de ouderen doen dit niet zo gemakkelijk ook al omdat ze weten dat niet alle farmer-emigranten het Engels goed kunnen lezen, terwijl bijna elke Nederlandse farmer tot op heden zijn moedertaal nog wel verstaat. Het doet er echter niet toe wie die Mr. De Vries is, evenmin als het van belang is te weten wie Krelis is, het gaat er om hoe ze denken en wat ze schrijven en dan kan ik heel goed de gedachtengang van Mr. De Vries volgen, over enkele jaren kunnen al onze jonge farmers dezelfde gedachten hebben en dat zou zeer logisch zijn.

Als wij hier niet onze kerken en Chr. scholen gebouwd hadden zouden onze kinderen thans de bestaande Canadese kerken en scholen als vanzelfsprekend aanvaard hebben, als dat gekund had was het heel mooi geweest doch wij weten dat het niet kan. Het is inderdaad makkelijker om te doen wat Mr. De Vries schrijft, ons aansluiten bij de bestaande farmersorganisatie of politieke partij die ons het beste toelijkt. In de praktijk komt dit er echter op neer dat wij gaan naar die organisatie of partij waarvan wij denken, dat daar het meeste te verdienen is. Het antwoord van Krelis is daarom zeer juist: wij willen onze organisatie niet alléén om de dollar. Wij hebben ook een culturele taak in dit leven en in dit land waar God ons geplaatst heeft. De Katholieken hebben dit ook begrepen, zij hebben hier niet alleen hun kerken en scholen, doch ook hun R.K. Farmers Organ. En als er plaats is voor een R.K. Farmers Org. dan is er ook plaats voor een Prot. Chr. Farmers Organ. Er is geen mogelijkheid dat wij enige invloed uitoefenen kunnen in de bestaande Can. Organ. als wij ons daarbij aansluiten.

Als wij nagaan de geschiedenis van onze kerken in de U.S.A. zien wij, dat de emigranten die zich destijds bij de bestaande Amer. kerken aangesloten hebben, volledig daarin opgegaan zijn en geen invloed ten goede daarin gekregen hebben. De kerken bleven zo ze waren. In elke streek van Canada vinden wij ook vele dingen waar wij ons als christenen niet mee kunnen verenigen en waar de bestaande organisaties nooit iets tegen gedaan hebben. Eén geval wil ik noemen. Wij leven hier in een Dairy streek dus is contrôle van het melkvee van groot belang. Met grote financiële steun van het government hebben wij de R.O.P. De controleurs komen éénmaal per maand samples nemen bij de farmers. In het begin was het zo geregeld dat de controleur elke maand rond kon komen zonder de zondag te gebruiken, in de praktijk echter is het hierop neergekomen dat ze achter elkaar door werken, dus ook 's zondags en dat ze dan de laatste week van de maand vrij nemen. Geen enkele Can. Organ. probeert dit te veranderen. Eén persoon kan hier ook geen verandering in brengen, alleen een Chr. Org. kan hier iets bereiken en de praktijk heeft reeds bewezen dat een protest van één plaatselijke vereniging al succesvol kan zijn. Ik hoop dat onze farmers ook lezen wat Rev. Habermehl van tijd tot tijd in C.C. schrijft over de noodzaak van een Chr. Labour Organ., dat is hetzelfde terrein dat de Chr. Farmers Organ. betreedt.

Wij die het voorrecht van een principiële scholing in Chr. Nederland genoten hebben als een erfdeel der vaderen, zijn geroepen en verplicht dit door te geven aan onze kinderen. Als wij hen daarin niet voorgaan weet onze opgroeiende jeugd niet dat wij niet alleen op kerkelijk terrein doch ook in onze maatschappelijke samenleving onze christelijke beginselen moeten uitdragen.

De ouderen hebben hier eerst de taalmoeilijkheid gehad en moesten zich leren aanpassen. Voor onze kinderen is dit anders; ze groeien hier op en vormen zich en komen zo vanzelf in het Can. Organ. leven terecht. Wij weten dat de meeste Canadezen gebed en bijbellezen op een vergadering onnodig vinden, zij vinden dat dit meer thuis hoort in de kerk en op zondag en niet in het leven van elke dag. Als de kerken werkelijk onze jeugd vasthouden willen zullen ook zij er voor moeten waken dat die niet in de Canadese samenleving ten cnder gaan, doch dat wij onze christelijke beginselen beleven moeten ook in het samen vergaderen. Als praktische organisatie zullen wij mede en samen moeten werken met onze Canadese mede-farmers. Als groep of vereniging zal het mogelijk zijn om met onze christelijke levensbeschouwing onze omgeving te beïnvloeden. Laten wij daarom mede ten voorbeeld voor het opgroeiend geslacht onze taak in het maatschappelijke leven aanvangen.

Het is nu of nooit. Als wij ouderen deze kostbare parel ons van God meegegeven vanuit ons oude vaderland hier verloren laten gaan, zal nooit iemand van onze kinderen die weer vinden.

Wij weten wat de opdracht aan Timotheüs was: Bewaar het pand U toebetrouwd.

De Secr. van de Chr. Farmers Federation, C. Verburg

The Banff Study Conference

More news on the planned Study Conference at Banff, Alta. The date set for this conference is September 1, 2, 3, 1962.

There will be two lectures on Saturday and two on Monday. The conference is expected to close early enough on Monday so that those who find it necessary can still travel some distance of their journey homeward. Services will be arranged for those attending and staying at Banff Sept. 2.

Speakers for this conference will be Prof. Dr. H. Van Riessen, who needs no introduction, and Dr. C. Seerveld, professor of philosophy at the new Trinity Christian College, Worth, Illinois, U.S.A. Fees for this conference will be approximately $16.50 for students and $22.50 for all others. This fee includes meals and rooms. It will be held in the world-famous surroundings of Banff, it will provide us with a spiritual treat which only such outstanding men can give us.

On Friday, August 31, 1962 an annual meeting of the A.R.S.S. will be held in Calgary, Alberta. Lodging will be provided for those attending. We sincerely hope it will be so, that the West may enjoy the good influences of such a conference as they do in the East through the Unionville Conference.

We know that it will serve to promote, in a very tangible way, the great and important cause for which the A.R.S.S. strives: *Christian education especially in the higher levels of learning.* The need for it is abundantly evident.

We need experts to train officers in Gods army, so that we may have *leaders* to lead, guide and help us as we seek to let Gods light shine through us into every area of our social life.

Hallo! Touwladderklimmers

Het voorlopig comité van de

"EERSTE BOOT"

brengt hierbij het volgende onder de ogen van degenen die op 26 Juni 1947 voet aan land zetten in Montreal.

15 Jaren in Canada: ons tweede vaderland.

Wat gaan wij organiseren, hoe gaan we het organiseren en waar moet dit zijn?

Zijn er onder U welke een idee hebben, schrijft het gerust. Onze voorlopige Secretaresse is: Mrs. T. SNYDER. Het adres: R.R. 1, Vinemount, Ontario. Phone no. TW 4-1821 Winona.

Het Comité.

Kijk uit naar "YOUTHFUL OUTLOOK"

by Dr. R. Kooistra

De hele dag heb ik het voornemen gehad vanavond na mijn "gewone" werk dit stukje te schrijven. Maar nu ik er aan toe gekomen ben, zit ik er wat mee. Het ergste is, dat ik het mezelf op de hals gehaald heb. En daarom wil ik maar eerlijk opbiechten hoe het zit, dat ik er mee zit.

Nu Youthful Outlook uitkomt met iets nieuws, namelijk met schetsen, die gebruikt kunnen worden voor het maken van "inleidingen" voor onze diverse verenigingen, opperde ik, dat het een goed idee zou zijn, daarop in Calvinist-Contact de aandacht te vestigen. Onmiddellijk hebben ze mij daarvoor aangewezen. Maar aangezien ik ook behoor tot het driemanschap dat de schetsen voorlopig schrijft, krijg ik het onbehaaglijke gevoel alsof ik nu mijn eigen waar moet gaan aanprijzen. Anderzijds geloof ik echter dat niemand beter dan iemand, die zelf de wordingsgeschiedenis van deze schetsen heeft meegemaakt, er iets over zeggen kan. Mijn bedoeling is dus niet om de waarde te schatten van de schetsen, die in Youthful Outlook zullen worden gepubliceerd — dat laten we gaarne aan anderen over — maar veeleer een aantal opmerkingen te maken, die verhelderend en verduidelijkend kunnen werken.

Eerst dan iets over het ontstaan van deze schetsen. In het Maartnummer van Youthful Outlook zult U in een inleiding van de redactie op deze nieuwe schetsen het volgende kunnen lezen: "Youthful Outlook is not affiliated with any society or association. Neither is it our intention to interfere with any organization. We felt, however, that there is a genuine need for additional study materials and this made us finally decide to provide new outlines."

Laten we maar eerlijk zeggen, dat we kunnen verwachten dat hier en daar de opmerking zal worden gemaakt, dat Youthful Outlook zich gaat begeven op het terrein van een blad als "The Young Calvinist".

Daartegenover stellen we dan "the need for additional study materials". Het is niet nodig hier het onplezierige woord "concurrentie" te laten vallen. Youthful Outlook heeft een geheel ander karakter dan het blad van the Young Calvinist Federation. Allerlei bladen wagen zich aan de publicatie van schetsen. Er is geen kerkelijk monopolie, dat overigens toch al moeilijk op een niet-kerkelijk blad zou kunnen worden toegepast.

Maar we hebben de noodzaak gezien. Aangezien het hier geen kwestie van recht betreft, behoef ik dus niet te verdedigen, dat wij maar hebben gedacht "nood breekt wet". Verre vandaar.

De situatie onder ons is deze, dat vele jeugdverenigingen al lang geen gebruik meer maken van de schetsen in The Young Calvinist. Het is hier niet de plaats om ons te verdiepen in de oorzaken, die hiertoe hebben geleid.

Wat gebeurt er op vele van de bestuursvergaderingen van onze jeugdverenigingen? Eenvoudig dit. Men slaat de bijbel open en streept een aantal hoofdstukken aan en ... het rooster is weer gemaakt voor de volgende maand of maanden. Wat er op die manier uit de bus komt, ondanks de hulp van dominee's bibliotheek, is niet steeds van een te waardevol karakter en ... laat zo veel dingen buiten beschouwing, die voor onze jongeren met name in Canada van zulk een enorm belang zijn. Wat is het gevolg hiervan? De vergaderingen worden rommelig, de discussie verbleekt en soms goede krachten verdwijnen van het toneel. "Je leert er niets", is de klacht die steeds algemener wordt.

Dit nu menen wij niet langer werkeloos te kunnen aanzien. Het is deze week "educational week". Men zegt, dat onze jeugd onze grootste "natural resource" moet worden genoemd. Laat het overdreven zijn, in ieder geval zouden wij onbarmhartig zijn als we de verbondskinderen maar zouden laten ronddwalen door de Heilige Schrift zonder hen het licht van God's Openbaring te laten zien. Het is duidelijk dat de Openbaring moet worden verstaan in en vanuit het geheel van de Openbaringsgeschiedenis.

Dit brengt mij als vanzelf tot mijn tweede opmerking. Kijk uit naar Youthful Outlook ook met het oog op het karakter van de schetsen, die U daar worden geboden. En weer citeer ik de Editors van Youthful Outlook als zij schrijven: "They are of an altogether different nature than the ones published by others so far".

Dit verschil in karakter is natuurlijk ook historisch bepaald. De pastorale zorg voor onze jonge leden strekt zich verder uit, dan het bereiken van de konklusie: "Er moet wat gebeuren!" Men wil ook vaststellen wat er gedaan moet worden in de konkrete situatie.

En dit schijnt ons het grote probleem te zijn, dat onze jongeren het gevaar lopen de eenheid der Schrift uit het oog te verliezen. Men kan zich het thema van de Bijbel niet meer herinneren. Ik zou hier veel over kunnen zeggen, maar verwijs U liever naar de uitnemende artikelen, die Dr. P. Schrotenboer hierover geschreven heeft in The Young Calvinist. Daarom zal de serie, die Youthful Outlook geeft een centraal thema hebben, een thema, ontleend aan het hoofdthema van de Schrift zelf en een thema, dat ons bij iedere schets doet vragen: "Wat heeft de Here ons hier te zeggen over Zijn grote verlossingswerk in Jezus Christus?"

Het eigen-aardige van de schetsen van Youthful Outlook kan ik misschien het best uitleggen in een opmerking over het gebruik ervan. Iedere schets begint met "Background Notes". Daarin krijgen we dus de aspecten, die ons bij moeten blijven en die als het ware uit de inleiding moeten oprijzen, zoals de toppen uit een berglandschap. Het zijn deze aspecten, die, zoals wij hopen, in het geheugen zullen achterblijven. In een tweede deel komt de Outline zelf ter sprake. Daarin worden allerlei gegevens verwerkt, die de inleider de kans geven een boeiend landschap over de hulplijnen heen te schilderen, het geraamte met vlees te bekleden en muziek in de tonen te gieten.

Dit tweede deel is echter zo opgezet, dat het niet kan worden overgeschreven. De ontwerpers van deze outlines hebben zich voortdurend in toom gehouden. Ze zagen vergezichten, maar hebben de beschrijving ervan aan anderen overgelaten: zelf bieden ze alleen de landkaarten aan.

Daarom zullen deze schetsen ook studie vereisen, geen akademische studie, maar wel rustige bezinning. Daarom kunnen ze ook gebruikt worden "as aids to selfeducation in the Scriptures", zoals de redactie het uitdrukt.

Omdat voorts deze schetsen een groot aantal gesprekspunten vermelden, behoeft geen voorzitter, die de schets goed heeft bestudeerd, meer verlegen te zitten om stof voor de bespreking.

Nog dient vermeld te worden, dat elke keer aan de schetsen voor schriftstudie ook een schets betreffende een timely topic, een actueel onderwerp, zal worden opgenomen. Dit bewijst dat we niet alleen onze jongeren willen helpen bij hun schriftstudie, maar dat we hen ook de weg willen wijzen naar het schriftuurlijk denken over de problemen waarmee zij en wij voortdurend in aanraking komen. Het gaat er om dat we het licht van Gods Woord zien schijnen over alle levensterreinen, en dit dus bijvoorbeeld ook over het Rapport van school, waaraan deze eerste "vrije" schets gewijd is.

Ik hoop niet, dat ik roemende onwijs geworden ben. U kunt zich nu mijn verlegenheid bij het begin van dit artikel wel goed voorstellen. Maar ik hoop U duidelijk gemaakt te hebben wat ons beweegt. Onze jongeren zijn gelukkig voor een groot deel nog vol belangling en vragen. En ze mogen wel "als pasgeboren kinderen" verlangen naar de "redelijke en onvervalste melk", maar zij mogen toch geen pasgeboren kinderen blijven, maar het "opwassen tot zaligheid" (1 Petr. 2 : 2) zij het doel. Zij moeten zover komen, dat ze ook "vast voedsel" kunnen verdragen (1 Cor. 3 : 2). We zijn geen jonge zendingsgemeente in Corinthe meer, maar een zendingdrijvende kerk in Canada: "De zaak des Konings heeft haast."

Mogen deze schetsen in Youthful Outlook er — op bescheiden wijze — aan meewerken dat voor menig jong Christen in Canada het licht der openbaring allerwege in de Heilige Schrift begint te schitteren en dat zij in het licht van dit licht al hun problemen leren verstaan. Voor opbouwende kritiek en suggesties van allerlei aard houdt deze commissie van Youthful Outlook zich hartelijk aanbevolen. Het is onze bede, dat de HERE dit werk genadig wil zegenen.

Kijk dus uit naar het Maartnummer van Youthful Outlook.

Belangrijke Inlichtingen

over

Werkloosheidsverzekering

(UNEMPLOYMENT INSURANCE)

UW NUMMER Een ieder die werkzaam is in een verzekerd beroep krijgt een verzekeringsnummer dat het Uwe is zolang U leeft. Als U een tweede of derde nummer krijgt, zal Uw dossier onvolledig worden en zou U een gedeelte van Uw uitkering kunnen verliezen.

UW BOEKJE U moet steeds een afschrift van Uw verzekeringsnummer op een veilige plaats bewaren en speciaal letten op Uw werkloosheidsverzekeringsboekje. Uw boekje moet aan elke werkgever gegeven worden, wanneer U bij hem begint te werken en U moet het van hem terug ontvangen, wanneer U ophoudt met werken bij hem.

UW VORDERING Werkloosheid-verzekeringsuitkeringen worden slechts dan uitbetaald, indien U buiten Uw schuld werkloos bent. U moet klaar staan, bereid en in staat zijn direct geschikt werk aan te nemen. U moet bewijzen aan elk van deze voorwaarden te voldoen teneinde voor uitkering in aanmerking te komen.

Indien U uitkering ontvangt — en onjuiste eisen stelt, loopt U niet alleen de kans de uitkering te verliezen doch ook zwaardere straffen te krijgen.

Wanneer U twijfelt, gelieve U bij het dichtstbijzijnde, plaatselijke kantoor van de Unemployment Insurance Commission om advies te vragen.

INVITATION TO ALL READERS
On FRIDAY, MARCH 23rd, the
Christian Labour Association, Local 21, Weston
will hold its
ANNUAL MEETING
in the SECOND CHRISTIAN REF. CHURCH,
265 Albion Road, Rexdale, Ont.
Speaker: Rev. E. L. H. TAYLOR, M.A. L.Th.
Rector St. James Anglican Church, Caledon East (Ont.)
Subject: "WHY WORK? — THE CHRISTIAN ANSWER".
WELCOME

ON YOUR WAY

WORLD SERIES

"Get Mark and bring him with you." 2 Tim 4:11b

The world series in baseball is not so worldly as the series of schisms and separations in church-history.

The church section of the Saturday newspaper with ads of so many different churches and sects makes this worldliness public week after week. The world laughs over it. Even the members of the same faith are on the march — divided. "Kerknieuws" in Calvinist Contact makes mention of the Free Chr. Ref. Church, the Can. Ref. Church, and the Chr. Ref. Church.

The devil laughs in his sleeve. But Jesus is in grief over it.

He came on earth that they may all be one. He became our Brother in order that they all should be brothers and sisters in Him and live as a communion of saints.

The saints, however, snap their fingers at it. Like Paul and Mark did in their days.

Acts 15 reads, "And there arose a sharp contention, so that they separated from each other; Barnabas took Mark with him and sailed away to Cyprus, but Paul chose Silas and departed". To put it quite plainly: Paul and Mark have come to words, and these words have led to their sinful separation. They have gone their own way in the service of the same Master.

Now, we may think that this world series is the end of the story. We may think that the church history is a circulating fraction, but the Head of the church is of another opinion.

It is twelve years after the quarrel between Paul and Mark.

Paul is in prison at Rome, about to pay the ultimate price for service of the Lord. Then he writes to Timothy, "Get Mark and bring him with you". Mark too must come over to Rome and join Paul in his suffering for Christ.

Paul and Mark moved together again.

It is the triumph of the love of Christ.

This victorious love is still at work.

It is quite easy to cast doubts on the conferences of the present oecumenical movements. One can play down the conference of the World Council at New Delhi with the charge of liberalism. One can minimize the forthcoming conference of the ICCC at Amsterdam with the indictment of fundamentalism, and one can discredit next year's Reformed Oecumenical Synod with the accusation of conservatism well in advance.

But the true saints rejoice at even the tiniest tokens of the victorious love of Christ, because these tokens tell them that Christ is ending the series of schisms and separations in church history.

N. B. Knoppers

If your foot slips you can regain your balance; but if your tongue slips you cannot recall the words.

(Fennyson)

Historische Factoren in de ontwikkeling van Canadees Nationalisme

④

— Over dit onderwerp hield Prof. W. Stanford Reid van de McGill Universiteit in Montreal een lezing op 9 Februari 1961. Uiteraard zijn wij als New Canadians geïnteresseerd welke invloeden zich hier hebben doen gelden en vragen we ons af hoe wij hierin een positieve bijdrage zouden kunnen leveren.

Eerst heeft Prof. Reid gesproken over de factoren die ongunstig waren voor de ontwikkeling van het Canadese Nationalisme en daarna over enkele begunstigende factoren. Daarover handelt ook het slot van zijn referaat.

— Een andere stimulans, misschien veel meer in het oog springend dan de ontwikkeling der communicatiemogelijkheden en deze keer zeker van buiten af, kwam van de zijde van Canada's twee grote en rijke buren. In de 19e eeuw gaf Engelands cultuur, haar rijkdom en haar internationale positie, haar de macht de ontwikkeling van het Canadese culturele leven te beïnvloeden en in feite er haar stempel op te zetten. Tegen het einde van de eeuw begon deze overheersende positie af te nemen, maar na de Eerste Wereldoorlog matigden de Verenigde Staten zich de rol aan van een vriendelijke, maar dictatoriale stiefmoeder. Het gevolg hiervan was dat er Canadezen waren die een veel nauwere band met Engeland wilden aanhouden en anderen die aansluiting bij de V.S. begeerden. Toch is er een groeiend aantal Canadezen geweest, wier streven het was onafhankelijk te zijn van beiden. Een typisch voorbeeld daarvan is de tegenwoordige opwelling van Canadees bewustzijn in het vragen om meerdere zeggingschap in en contrôle over de ontwikkeling van onze eigen nationale industrie. Het is niet zozeer een uiting van een anti-Amerikaanse houding als wel een manifestatie van een groeiend besef van Canadees Nationalisme. Uitwendige druk heeft op die manier meegeholpen om een manifestatie van Canadees besef op te roepen, dat zowel Brits als Amerikaans imperialisme tracht te weerstaan.

Afgedacht van de Canadese relaties met Engeland en de Verenigde Staten hebben internationale aangelegenheden in hun geheel de Canadezen er toe gedwongen meer concreet te denken over zichzelf als een natie. Sinds 1900 heeft Canada deelgenomen aan 4 oorlogen alsook aan een aantal politionele acties en steeds weer heeft ze haar deel bijgedragen, moedig en met succes. Het Canadese aandeel in de strijd bij plaatsen als Yperen en Passchendael in de 1e Wereldoorlog, bij Dieppe, Caen en Arnhem, alsook in verschillende andere gevechtshandelingen gedurende de 2e Wereldoorlog, heeft de Canadezen trots gemaakt op hun militaire geschiedenis, welke nog is versterkt door de acties van de R.C.A.F. en de R.C.N. Bovendien heeft de beslissende rol, die ze bij bepaalde gelegenheden gespeeld heeft in de United Nations als leider van de middelgrote machten, in het bijzonder toen Mr. Pearson zijn voorstellen deed in verband met Suez en toen Canada deel uitmaakte van de Laos-Commissie, de Canadezen gestimuleerd zich Canadezen te voelen. Zo heeft Canada langzamerhand een beeld van zichzelf geschapen in de wereld. Hier opnieuw hebben machten en noodwendigheden van buiten af de Canadezen een nieuw besef van hun nationaal bestaan en hun nationaal karakter ingeprent.

Sinds 1920 heeft de niet-Angelsaksische immigratie een nieuwe stoot gegeven in deze richting. Terwijl degenen die daarvóór waren aangekomen dikwijls geneigd waren om integratie in de Canadese samenleving te vermijden, waren de meesten van hen die de Canadese kusten bereikten sinds 1920 bezield met 'n Europees nationaal bewustzijn. Tengevolge daarvan hebben zij, toen ze in Canada voet aan wal zetten, verwacht hier een zelfde houding te vinden, maar niet zelden voelden ze zich teleurgesteld. Hun eigen nationale achtergrond echter brengt mee dat ze verlangend zijn hier een nieuwe natie te vinden, waarin ze zich thuis voelen, zodat men vaak bemerkt dat zij méér Canadees worden dan die Canadezen, wier familie al 200 jaar in dit land is geweest. Tegelijkertijd hebben zij nieuwe bekwaamheden, nieuwe vormen van kunst, nieuwe gezichtspunten meegebracht naar ons land, wat geleid heeft tot een grotere verscheidenheid in onze cultuur, en hebben tevens door hun nationale kijk op de dingen onze integratie versneld.

Misschien is zelfs meer belangrijk dan deze beide invloeden het feit dat sinds 1945, terwijl de oudere immigranten, zeg van Holland, dikwijls hebben begeerd om veel van hun traditionele wijze van denken en doen te handhaven, de jonge Hollandse immigranten, die hier gekomen zijn als kinderen van 5 of 6 jaar, bijna op staande voet Canadezen willen worden. Zij proberen te laten zien dat zij niet anders en zeker niet minder zijn dan de andere Canadezen. Men kan er zich alleen maar over verbazen als men ziet hoe vlug deze jonge mensen acclimatiseren en zich aanpassen bij het uitwendige Canadese levenspatroon, waar ze ook zijn. In Edmonton bijvoorbeeld, waar een sterk Hollands element is en vele ouderen niet vloeiend Engels kunnen spreken of niet zonder accent, zijn de jongeren volkomen Canadees in hun taal, hun kleding en gedachtengang. Maar een belangrijk ding is dat ze niet Engels zijn en niet Frans. Hoewel ze van Hollandse afkomst zijn, zijn ze in de eerste plaats Canadezen. Hier vindt men een van de sterkste stimulansen voor de ontwikkeling van een echt Canadees nationaal gevoel.

Dat zijn enkele van de krachten die werken in de richting van een Canadees nationalisme. Er zijn geweest en er blijven vele hindernissen voor een waarlijk Canadees nationale kijk op de dingen. Maar de verscheidenheid in onze cultuur en de daarmee in verband staande integratie plaatsen ons voor het feit dat we Canadezen zijn. Dit betekent natuurlijk niet dat een bepaalde volksgroep zou moeten zoeken naar een positie van absolute overheersing, en ook zou een gevoel van Canadese nationaliteit niet moeten vernietigen het tweetalig of zelfs meertalig karakter van onze cultuur. Deze dingen zouden eventueel de ware glorie van ons nationalisme kunnen vormen, want onze verscheidenheid zou zich niet alleen openbaren in ons dagelijks werk, in onze kunst, maar zelfs in de mogelijkheden en de variatie op taalgebied. Vanuit deze achtergrond zouden we eventueel kunnen ontwikkelen een sterk, stoer en op hoog peil staand nationalisme.

Derhalve mogen we, hoewel het Canadese nationalisme vandaag nog een tamelijk zwakke en tere plant is, zeker vooruitzien naar de dag dat de Canadezen vanaf St. John, Newfoundland, tot aan Vancouver, B.C., elkaar niet slechts zullen zien als medeburgers, maar elkaar zulen erkennen als leden van dezelfde natie, wat ook hun taal, ras of geloof moge zijn. Dat zal een lang proces zijn, waarvoor nog eens 100 tot 150 jaar nodig zouden kunnen zijn. De spreker voelt echter dat, *wanneer men onze natie niet ziet als een product van een toevallig spel van krachten, maar als een deel van het plan van Hem, die de Schepper, Onderhouder en Verzoener is, dit proces niet te lange tijd moet nemen, want met een waarlijk Christelijk verstaan van onze verantwoordelijkheden tegenover elkaar en tegenover God zullen we in staat zijn een natie op te bouwen in de meest ware zin van het woord;* een natie waarop ons nageslacht terecht trots zou kunnen zijn.

Naschrift. Als het goed is zullen wij van harte bereid zijn mee te bouwen aan zulk een natie. Dezelfde God heeft ons hier gebracht met een kostbare Calvinistische erfenis. Het zal echter niet voldoende zijn om alleen maar onze beginselen te bestuderen, we zullen ons tegelijk met liefde moeten verdiepen in de geschiedenis van dit land. Een beginsel is nu eenmaal niet een stuk huisraad dat je mee hebt genomen van de old country en dat je hier maar weer zo kunt neerzetten. We zullen ons er samen op moeten bezinnen, mede in het licht van de historie van dit land, hoe we *hier* onze erfenis moeten investeren.

We zagen ook hoe onze jongeren als op staande voet Canadezen willen zijn. Dat is niet erg. Dit is hun vaderland. Alleen zullen we hun met des te meer toewijding onze erfenis moeten doorgeven. Daarbij zullen we hun niet pasklaar alle oplossingen in handen kunnen geven, maar hun wel laten zien de grote lijnen van onze Calvinistische levensovertuiging.

Tenslotte, we staan hier schouder aan schouder met mensen die een zo verschillende achtergrond hebben: Fransen, Engelsen, Duitsers, Polen, Hongaren enz. Daarbij heeft ieder de neiging om zich terug te trekken in eigen kring, vaak alleen maar de ander veroordelend. Maar die ander is onze naaste geworden. En daarin wordt ons christelijk geloof getest! Als er één bereid moet zijn om een brug te slaan naar de ander, dan de Christen, in de voetstappen van onze Heer, die een brug sloeg naar ons toe over alle afgronden van afweer en schuld heen. Aan zulke christenen heeft dit land dringend behoefte. Zo alleen zullen we een bijdrage kunnen leveren in christelijk-nationale zin.

Pembroke, Ont. G. Rienks

Women's Page

Editor: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

Overvoerd

(Uit het Fries Dagblad)

Een jonge predikant in Texas had zijn eerste preek zorgvuldig voorbereid, maar toen hij de kerk binnenkwam zat er slechts één toehoorder. "Wat moet ik doen?" vroeg hij. "Ik ben maar een boerenknecht," zei de man. "Maar als ik in het droge seizoen met een kar hooi naar de kudde ga en er komt slechts één koe opdagen, dan geef ik het beest toch te eten."

De predikant begreep de wenk en hield zijn zorgvuldig voorbereide preek. Na afloop vroeg hij aan de man: "Hoe vond u het?" "Ik ben maar een boerenknecht," zei de man, "maar als ik met een kar hooi bij de kudde zou komen en er kwam maar één koe opdagen, dan zou ik hem zeker niet de hele vracht te vreten hebben gegeven." (ha, ha, G.W.)

Attentie Secretaresses!

Het bestuur van de federatie heeft kortgeleden weer vergaderd en wil nu graag enkele dingen onder uw aandacht brengen.

Omdat ons vrouwenblad niet vóór April verschijnt, doet het bestuur dit nu via ons vrouwenhoekje. Allereerst willen we u er nog eens aan herinneren dat er nog exemplaren van de paas-liturgie verkrijgbaar zijn, zowel in de engelse als in de hollandse taal. Die in het hollands zijn dezelfde van verleden jaar. En als u iets bestelt wilt u dan a.u.b. duidelijk uw naam en adres vermelden? Er komen maar al te vaak brieven binnen waarop geen afzender vermeld staat. Soms zelfs ontvangt de penningmeesteresse geld zonder dat men vermeldt van wie het is of waarvóór.

Waarom zijn we toch vaak zo slordig? Laten we toch proberen om ook in de kleine dingen getrouw te zijn. Het wordt op deze manier voor Mrs. Brandsema erg moeilijk haar boekhouding in orde te hebben.

U weet natuurlijk dat het derde schetsen-boekje nu te koop is? Ook het eerste en het tweede boekje zijn nog steeds verkrijgbaar.

Als u eerstdaags een brief van onze secretaresse krijgt met de namen van het tweetal voor presidente voor de federatie, wilt u dat dan *niet* eens naast u neerleggen of zeggen dat het u niet interesseert, maar wilt u uw keus ze spoedig mogelijk aan Mrs. Knapper laten weten? Ze stuurde meer dan tachtig brieven weg. Is het niet mogelijk dat ze nu eens tachtig terugkrijgt? Uw bestuur doet haar best alles met orde te doen verlopen, maar we kunnen *niet* zonder uw aller medewerking.

Vindt u ook dat de winter zo lang duurt? Er komt nog steeds sneeuw. Hoe zullen de sneeuwklokjes en narcissen daar ooit hun kopjes door heen wroeten? Toch zien we allen uit naar het komende voorjaar. Niet in het minst omdat we op 9 Mei D.V. onze federation dag hopen te houden in Hamilton. We verwachten veel bezoeksters en hopen met elkaar dinner te hebben. Oh, by the way, als er soms mannen zijn, die nieuwsgierig in ons hoekje rondsnuffelen: wilt u soms vast een suggestie voor de a.s. moederdag? Koopt u dan, à $1.50 een dinner ticket voor uw vrouw of uw moeder. U kunt haar vast geen groter plezier doen. Zo ziet u dat uw nieuwsgierigheid nog weer beloond is.

Wel lezeressen, tot een volgende keer. Namens het bestuur van de federation,

G.W.

Goed nieuws voor ouders

(Can. Scene) — Het doel, waarvoor de Consumers' Association of Canada zolang heeft gepleit en gewerkt is dan toch eindelijk bereikt: kinderkleren die gemaakt zijn volgens nieuwe gestandaardiseerde maten zijn in de handel gekomen en voor de consumenten verkrijgbaar. Fabrikanten, wederverkopers en consumenten hebben onder leiding van het Canadian Government Specifications Board met elkaar gestandaardiseerde maten samengesteld, die gebaseerd zijn op de werkelijke lichaamsafmetingen van duizenden kinderen van 2 tot twintig. Op kindergoed zult U dus van nu aan het C.S.S. merkje aantreffen. Voor de meeste kledingstukken dient U alleen maar heupmaten, borst- en taillemaat van het kind te weten, dus gebruik Uw centimeter. Met deze maten gewapend kunt U alleen gaan winkelen en er zeker van zijn met beter passende kleren thuis te komen. Blijf in de winkels naar deze *Canada Standard Size Garments* vragen, want Uw voortdurend aandringen alleen kan tot resultaat hebben, dat de fabrikanten deze maten ook op bovenkleding zullen gaan toepassen. Het succes hangt dus af van de moeders, of ze dit C.S.S. ondergoed kopen. Wilt U dus in de toekomst alle soorten kleden van deze gestandaardiseerde maten voorzien hebben, begin dan *nu* het C.S.S. ondergoed te kopen.

Onder de SCHEMERLAMP

Beste Lezeressen,

We hebben momenteel een onderwerp uitstaan, waarover ik graag nog meer brieven ontvang, voordat we tot bespreking overgaan, nl. *"Wat verwacht U van een huisbezoek?"* Schrijft U ook gauw Uw mening op? Verder hoor ik graag nog deze week de ervaringen van onze jonge mensen met de Penpal-lijst van verleden zomer. Van vier lui kwam er bericht binnen, waar blijft de rest? In afwachting van Uw reacties zullen we samen een brief behandelen, die binnenkwam van een 30-jarige lezeres, die zichzelf de veelzeggende naam Buitenbeentje geeft:

"Misschien is het een geval van "teveel van het goede", maar voor ons begint het hoe langer hoe meer op gezwam te lijken, wat in de hoofdartikelen van C.C. wordt beweerd. Met veel omhaal van woorden wordt ons telkens weer verteld, wat onze taak hier in Canada is en dat "Christus Koning is op alle terreinen des levens". Dat is wel een mooie leus en het is ook wel zo, maar toch lijkt het ons of het Koninkrijk Gods van C.C. een heel ander koninkrijk is dan het Koninkrijk uit de Evangeliën. Jezus zei: "Mijn Koninkrijk is niet van deze aarde", maar het lijkt er veel op, dat wij er een Koninkrijk in Canada van willen maken met al onze christelijke acties.

"Wij willen Canada "voor Christus veroveren". Ik zeg niet, dat die acties niet nuttig en nodig zijn, maar als het zo wordt voorgesteld dat een christen, die daar niet aan mee doet, geen goed christen is, dan begin ik het bedenkelijk te vinden. Dave Valstar schreef een keer in een hoofdartikel: "Wee ons, als Christus ons bij Zijn wederkomst niet zal bezig vinden met allerlei christelijke actie". Dat vind ik nu werkelijk het toppunt! Met één slag worden alle niet-Calvinisten hiermee veroordeeld.

"Er waren in Jezus' tijd ook een heleboel dingen, die schreeuwden om verbetering. Maar Jezus trok niet ten strijde tegen de manier, waarop b.v. belasting gevorderd werd. Wel bekeerde Hij een man als Zacheüs van binnen uit, zodat hij eerlijk werd. In de Nieuw Testamentische kerk merk ik ook niets van "strijden voor recht en vrijheid". Wij moesten veel meer onze krachten besteden aan de zending en evangelisatie en dan niet om de mensen tot Calvijn te brengen, maar tot de levende Christus. Hoe vaak hoor je niet: Wij Calvinisten, want Wij Christenen is niet goed genoeg. Het gaat ons al net zo als de Corinthiers, die ook aan het ruzie maken waren, wie van Paulus en wie van Apollos waren. Als je zijn Institutie leest, blijkt Calvijn een echt christen te zijn geweest, maar wij hebben van zijn beginselen een Calvinistisch stelsel gemaakt. Alles wordt tot in de puntjes uitgeplozen en nagezocht. Wat Kuyper of Bavinck hebben beweerd, dat wordt haast aangenomen als Gods Woord.

"Met de leus "God wil het!" storten we ons in allerlei acties, maar wil God het daarom ook? De kruisvaarders schreeuwden ook: "God wil het!" en "Israel is voor de Joden!" maar wilde God het ook? Neen, God liet ze rustig ploeteren en liet pas een duizend jaar later de Joden naar hun eigen land terugkeren. Zo geloof ik, dat wij ook zitten te ploeteren en niet veel vooruit komen. Op de nieuwe aarde zal volgens mij pas de ware vrede en gerechtigheid heersen, dat kunnen we hier nooit bereiken. Is het Koninkrijk Gods zo veel duidelijker te zien in Holland met al die christelijke organisaties? En in Zuid-Afrika, waar een Calvinistische regering aan het bewind is, kan een ieder nu verheugd uitroepen: "Kijk, daar is het Koninkrijk Gods tot volle bloei gekomen!?"

"De laatste tijd gaan er steeds stemmen op in C.C. om een christelijke farmersbeweging op te richten. Er zijn al verschillende verenigingen opgericht, want "Christus is niet alleen Koning op Zondag, maar ook door de week". Blijkt dat dan niet in hun leven, dat Hij door de week ook Koning is? Ik heb verscheidene verslagen in C.C. van zulke vergaderingen gelezen (volgt beschrijving). Is er enig verschil met andere verenigingen, behalve dat er gebeden en gedankt wordt? Dat doen ze op heel veel plaatsen hier in Canada. Is dit dan Christus uitdragen op alle terreinen des levens? In Holland hadden ze christelijke stierenverenigingen. Zijn die stieren beter dan de onchristelijke?

"In de kerkbladen de Wachter en de Banner zie ik Christus duidelijk afgebeeld en worden richtlijnen gegeven, hoe we hem moeten volgen in ons dagelijks leven. In C.C. merk ik daar niets van, helaas. Is het omdat het een Hollandse achtergrond heeft? Wij, Hollanders, kunnen zo goed alles afkammen. United Appeal is wel goed, maar deugt toch niet. Billy Graham is ook wel goed, maar deugt niet. De Canadese Christenen, daar deugt ook niet veel van: ze hebben niet "onze kijk" op de Bijbel. O, als wij Calvinisten later eens bij de hemelpoort konden staan om toe te zien wie wel en wie niet in de hemel mocht komen wat zouden we er dan weinig door laten. Maar als van ons in die tijd dan maar niet hoeft te gelden, wat Jezus zegt: "Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Here, Here, hebben wij niet in Uw naam geprofeteerd en in Uw naam duivelen uitgeworpen en vele krachten gedaan?" Als Christus dan maar niet tegen ons hoeft te zeggen: "Ga weg van Mij, Ik heb u nooit gekend!"

"O, als wij maar eens wat minder wilden doen en ons wat meer over wilden geven aan onze Heiland. Daar hoorden we een poos geleden een prachtige preek over: "Meester, wat moeten wij doen om zalig te worden? Gelooft, en gij zult zalig worden." Wij moeten van binnenuit beginnen en voortdurend om verlichting van de Heilige Geest bidden, dan zal het ware Koninkrijk Gods doorbreken.

"Ik merk in onze kerk zo weinig van de Geest der liefde. Is er blijdschap, als we samen in Gods Huis zitten? Bedekken we elkaars tekortkomingen met de mantel der liefde? Meestal zitten de mensen elkaar en de dominee te becritiseren en hun broeders en zusters (!), die een beetje uit de toon vallen, achter de rug uit te lachen. Is dit Christus volgen? Waarom moest van de Gereformeerde Kerk in Holland gezegd worden, dat ze gebrek aan de Heilige Geest heeft, daar waar alles zo prachtig georganiseerd is? Zou dan al die organisatie toch niet het hoogste goed zijn, zoals we in onze hoogmoed menen? Zien wij dit zo verkeerd, Saskia? We voelen ons soms echt buitenstaanders. Toch is mijn overtuiging nog vaster geworden, nu ik alles eens heb opgeschreven. Wil jij je mening eens zeggen? Je neemt gewoonlijk geen blad voor je mond."

Beste Buitenbeentje, ik hoop van harte, dat je die slotopmerking als een compliment bedoelt, maar durf in elk geval te wedden, dat je je opgelucht voelde na het schrijven van deze brief. Ik zal maar beginnen met een misverstand bij je weg te nemen: je bent niet zo'n buitenbeentje als je wel denkt. Er zijn heus wel meer mensen, die over het een of andere hier genoemde punt net als jij denken. Het ongeluk wil echter, dat de meeste lezers eerder met elkaar gaan praten dan aan ons schrijven. En daardoor krijgt men uit de kolommen van C.C. soms een scheve indruk van de gedachten, die onder ons leven.

Nu kom jij dan en snijdt een kwestie aan, die momenteel in het brandpunt der belangstelling staat. Je levert ons hier een hele kluif, zeg! Het zal voor mij practisch onmogelijk wezen om tijdens de bespreking niet af en toe een zuiver persoonlijke opinie te geven. Enfin, daar heb jij toch ook om gevraagd, nietwaar? Natuurlijk staat de Schemerlamp beschikbaar voor ieder, die er een afwijkende mening op na houdt.

Onze taak, d.w.z. de taak van mensen, die geloven in Jezus Christus als de Verlosser der wereld, is in Canada dezelfde als overal elders. Geen haartje verschil hier, niets speciaals, ondanks de zwaarwichtige debatten, die wij voeren. "Een ieder, die Mij belijden zal voor de mensen, zal Ik ook belijden voor Mijn Vader, die in de hemelen is." De taak van een christen is om de Naam van Christus te belijden voor de inwoners van zijn land en uit te dragen naar andere landen. Nu kun je bij dat belijden wel eens genoegelijk in de kerkbank blijven zitten, maar wanneer het "voor de mensen" gebeuren zal, moet je toch ook de deur uit, het leven in. Soms in groepsverband, maar vaker moederziel alleen. Het is bij deze kerkdeur, dat de verschillende zienswijzen onder ons in botsing komen.

Kuyper's leus "Christus Koning op alle terreinen des levens", ja, die gaat ons langzamerhand wat afgezaagd in de oren klinken: we hebben haar nu al zo dikwijls gehoord. Het klinkt zo'n beetje, als wanneer de Engelsen steeds maar zouden roepen: "Elisabeth II, Queen of Great Britain!" Iedereen daar weet, dat zij de koningin is, en zo weten wij allemaal, dat Christus koning van het leven is. De vraag is slechts: hoe wil Hij, dat wij dit weten in practijk brengen in een wereld, die met Zijn koningschap geen rekening houdt? (Dit laatste wil natuurlijk niet zeggen, dat Hij daardoor ook maar in 'tminst belemmerd wordt bij de uitoefening van Zijn Koninklijk ambt!)

Wie onze hoofdartikelen van de laatste jaren trouw gevolgd heeft, kan inderdaad de indruk wegdragen, dat wij Canada voor Christus veroveren willen en ingespannen bezig zijn daartoe diverse frontaanvallen uit te werken. Nu wil ik vooropstellen, dat ik diep respect heb voor de volharding en ijver van degenen, die in hun tweede vaderland al iets goeds tot stand gebracht hebben. (Zweet, bloed en tranen . . .) Echter moet ik daarna op twee dingen wijzen: 1. Wij mogen onszelf nooit op de borst slaan als de stoottroepen, die dit land komen bevrijden uit de duisternis van het ongeloof. Canada behoeft niet door ons, Calvinisten van Nederlandsen huize, voor Christus veroverd te worden. Het *is* van Hem en van het opgaan der zon tot haar ondergang wordt Zijn Naam geloofd in dit land van kust tot kust in een mengelmoes van talen.

En 2. Onze arbeid in Gods Koninkrijk zal slechts vruchten dragen wanneer, en voor zover, deze gemotiveerd wordt door gehoorzaamheid aan Christus en liefde tot de naaste, d.i. immigrant èn Canadees. Het is helaas mijn ervaring, dat onder ons maar al te vaak ook andere motieven een rol spelen, zoals eigenbelang, angst en — daaruit voortvloeiend — een drang tot isolement.

Enkele voorbeelden: Gemeenten, die reeds lang en breed en diep gesettled zijn, maar die nog geen hand uitstaken naar de mensen in de schaduw van hun kerkgebouw. De man, die de geloofsmoed opbrengt om in zo'n gemeente met het evangelisatiewerk te beginnen, krijgt dan nog te horen: "Waar maak jij je zo druk over? Onze kerk staat toch elke Zondag open voor iedereen?" Dan onze verenigingen op christelijk-sociaal en cultureel gebied, die we angstvallig in eigen handen houden en die daardoor geen kans krijgen om echt wortel te schieten in het Canadese leven. En ten derde noem ik nog onze scholen, waarvan vele een constitutie hebben, versierd met de complete rij belijdenisgeschriften der Chr. Reformed Church en vaak — to top it off — een ingang met daarboven de naam van Calvijn. Wat willen we eigenlijk: gereformeerd of christelijk lager onderwijs?

What's in a name? Heel veel! Zo was het een verrassing, toen ik laatst in C.C. de advertentie las van een school in Oshawa, die de wondermooie naam "Immanuel-school" draagt. Dit is een naam, volkomen begrijpelijk voor elke Canadese christen, evenals eenvoudig "Christian School" met bijvoeging van de naam van dorp, stad of wijk. Geloof me, het gros der Canadezen, ook der meelevende orthodoxe christenen, zegt de naam van Calvijn niets. Een feit, waar wij blijkbaar nog steeds niet aan willen. Gaan we er zo prat op, dat onze scholen geen "kerkscholen" zijn? Laten we dit dan ook uitdrukken in hun naam en constitutie, zodat Baptisten, Anglicanen, Presbyterianen etc. niet langer afgeschrikt worden, maar zich welkom voelen wanneer ze hun kostbaar kroost aan onze scholen willen toevertrouwen!

Actie, die wij de naam "christelijk" geven, moet gefundeerd zijn op de Bijbel alleen. Op een korte samenvatting van het historisch christelijk geloof. En op *niets* anders. Zodra we er meer geschriften en grondslagen bij gaan slepen, is het in de ogen van onze landgenoten niet "christian" maar "denominational". Een waarheid-als-een-koe, die door velen nog niet ingezien, of opzettelijk over het hoofd gezien wordt. Geen wonder, dat we dan maar steeds in een benauwd cirkeltje blijven ronddraaien met onze acties en weinig weerklank vinden bij de Canadese broeders in Christus. Hier vind je tevens een voorname reden, Buitenbeentje, waarom er in eigen kring "goede christenen" zijn, die hun medewerking soms niet willen geven: zij hebben een hartgrondige afkeer van onderonsjes. Hun geestelijke horizon ligt ver voorbij de muren van het eigen kerkje.

(Vervolg op pag. 6)

ONDER DE
Schemerlamp

(Vervolg van pag. 5)

Ja, ook organiseren kan in een woede ontaarden en er zijn overzee vast wel verenigingen, die op de keper beschouwd overbodig zijn. Ik kan je echter verzekeren, dat daar ook vele interkerkelijke organisaties zijn, die reeds onder Gods zegen prachtig werk verricht hebben in Zijn Koninkrijk! Hier in Noord-Amerika lopen we het gevaar, dat we in vurige ijver voor door ons opgezette acties geen aandacht en waardering hebben voor wat door niet-Calvinisten gedaan wordt. Zo is b.v. de evangelisatie-methode van Billy Graham een andere dan die van Rev. Eldersveld, maar beiden zijn wegwijzers, die mensen naar de Heiland leiden (Lees hierover het artikeltje "Chicago dilemma" in het Februarinummer van Missionary Monthly. Zeer leerzaam!)

Canadese kerken hebben ,'een andere kijk op de Bijbel dan wij". Maar wie durft ontkennen, dat er onder hen zijn, die met grote trouw het evangelie van Christus uitdragen? Ik hoef vanavond slechts aan de knoppen van mijn radio te draaien en ik hoor het Woord verkondigen in het Engels of in een andere taal! Elk op zijne wijs, maar de boodschap der genade wordt nooit uitgedragen zonder ergens een luisteraar gevonden te hebben. Waar in de Bijbel sprake is van het Koninkrijk der hemelen, wordt ons vaak tegelijkertijd verteld, dat zijn grens als een scheidsmuur door de wereld loopt. Er is geen neutraal niemandsland . . . en ook de gelovige, die mocht menen, dat er voor zijn kerk een hoekje apart is, zit er naast. Laten we in gedachten houden, dat onze gereformeerde "stem" pas in gemeenschap met andere stemmen tot een melodie wordt: de lofzang, die uit Canada opstijgt naar de troon van ons aller Koning?

Wat men van de Gereformeerde Kerk in Holland rapporteerde: gebrek aan de Heilige Geest, kan vermoedelijk van de meeste kerken gezegd worden. Het verschil zit 'em alleen hierin, dat genoemde kerk een uitgebreid onderzoek liet instellen naar de stand van zaken en eerlijk genoeg was om het teleurstellende resultaat te publiceren. Terwijl andere kerken zich liever in slaap sussen door te wijzen op hun statistieken: zoveel nieuwe leden, zoveel nieuwe gemeenten etc. Cijfers, die echter minder betekenis hebben, wanneer gezien tegen de hemelse statistieken.

En wat betreft Calvinist-Contact en zijn Nederlandse achtergrond, je zet de zaak precies op de kop! In ons blad worden bepaalde dingen niet "afgekamd" vanwege, maar ondanks die achtergrond. Het is nl. mijn ervaring, dat een aantal onzer immigranten met moderne, op de Bijbel gegronde ideeen (de Bijbel blijft altijd modern!) uit Holland vertrok en hier na een verblijf van een jaar of zes volslagen van uitkijk veranderde. Kregen ze ruimte-vrees? Ze zetten toen de klok, waarschijnlijk onbewust, vele jaren achteruit en vergaten, wat wij overzee geleerd hadden op het gebied van evangelisatie, onderwijs, jeugdwerk en interkerkelijke samenwerking. Hoe jammer, want aan deze moeizaam verworven kennis hebben we in Canada juist zo'n grote behoefte!

Jouw hele brief is in feite één vraag: Wat is het Koninkrijk Gods, hoe en door wie moet daarin gewerkt worden? Nu zou het een kleine kunst geweest zijn om je te vertellen, hoe Dr. Zus hierover dacht en wat Prof. Zo erover geschreven heeft. Echter ben ik met je eens, dat we reeds genoeg met leuzen en citaten om de oren geslagen worden. We nemen de woorden van Kuyper, Bavinck, Groen e.a. in de mond, zonder voldoende rekening te houden met de omstandigheden en de tijd, waarin die gesproken werden. Daarom heb ik, in plaats hiervan, geluisterd naar de enige Leermeester, die het ons voor alle tijden vertellen kan, de Here Jezus.

Als je de vier evangeliën doorleest, Buitenbeentje, dan zul je zien, dat Gods Koninkrijk is van de grondlegging der wereld, maar pas geproclameerd werd, toen onze Heer op aarde kwam om te zoeken en zalig te maken wat verloren was. Hij zelf leerde ons de bede: Uw Koninkrijk kome, wat volgens de catechismus betekent: Regeer ons door Uw Woord en Geest, bewaar en vermeerder Uw kerk, verstoor de werken des duivels . . . totdat de volkomenheid van Uw Rijk kome, waarin Gij alles zult zijn in allen. Wij leven in het jaar van het welbehagen des Heren, in de tijd der genade, in het komende koninkrijk, dat voor onze ogen hoe langer hoe sneller uitbreidt over de wereldkaart.

Dit uitbreiden gaat niet gepaard met praal en fanfare, de Geest van God werkt in de harten der mensen. Het Koninkrijk komt waar Koning Jezus wordt geëerd en aanbeden. Hij heeft ons ook Zijn grondwet gegeven: Hebt God lief boven alles en uw naaste als uzelf. Wat later sprak Hij: Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt!" Nee, Zijn Rijk is niet van deze wereld, het is een geestelijk rijk, gesticht in de hemel. Maar het is wel *in* de wereld, sinds de Koning zelf als mens kwam om het hier voor alle eeuwigheid te vestigen. Niemand mag zeggen: zie, in Nederland is het! Of: in Zuid-Afrika is het! Het Koninkrijk is onder ons en in ons. Het breidt zich onweerstaanbaar uit, ook waar wij het 't minst verwachten, b.v. achter het ijzeren gordijn. En op de dag, dat de Here Jezus al Gods kinderen tot Zijn eeuwig feest zal nodigen, dan zal het volkomen wezen en de gehele wereld in bezit genomen hebben.

Het is dus waar, dat pas op die nieuwe aarde vrede en gerechtigheid zullen heersen, dat we die volmaaktheid hier niet kunnen bereiken. Het is waar, dat christelijke organisaties en werken op zichzelf geen garantie geven voor een leven uit de Geest. Maar je hebt één belangrijk punt vergeten in je brief, Buitenbeentje: het staat niet aan *ons* om te beoordelen of en welk werk er gedaan moet worden. Het wordt ons opgedragen door de Koning zelf. Lees jij maar eens aandachtig het Mattheus evangelie, dan zul je zien, wat van ons verwacht wordt. Christenen zijn het zout der aarde, het licht der wereld. Zij moeten hun licht laten schijnen voor de mensen, zodat die hun goede werken zien en de Vader in de hemel verheerlijken. Ja, zij moeten "volmaakt zijn", zoals hun Vader volmaakt is. Een vreemde opdracht, nietwaar? Wat is nu meer in strijd met de innigheid en verborgenheid van het Koninkrijk Gods in de harten dan dit werken naar buiten?

Maar uit wat de Here Jezus nog meer sprak, blijkt ons duidelijk, dat geen waar gelovige kan stilzitten met zijn eigen zaligheid in de handen. Hij gaat tot daden over: God wijst hem in andere mensen broeders aan! En eens op de dag van Zijn wederkomst in glorie zal de Koning de zijnen toespreken: "Komt, gij gezegenden Mijns Vaders, beërft het Koninkrijk, hetwelk u bereid is van de grondlegging der wereld. Want Ik ben hongerig geweest en gij hebt Mij te eten gegeven; Ik ben dorstig geweest en gij hebt Mij te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling en gij hebt Mij geherbergd; naakt en gij hebt Mij gekleed; ziek en gij hebt Mij bezocht; Ik was in de gevangenis en gij zijt tot Mij gekomen. Voor zoveel gij dit aan en van Mijn minste broeders hebt gedaan, zo hebt gij dit aan Mij gedaan!"

Christus gaf de Zijnen een geweldige en toch in wezen zo eenvoudige taak in de wereld. Ongetwijfeld is, krachtens Zijn gebod in alle vier evangeliën, de verbreiding van het evangelie (dienst des Woords, zending en evangelisatie) bij uitstek de opdracht der Kerk. Maar daarmee zijn we niet klaar! God werd voor ons mens-in-nood in de stal van Bethlehem en sindsdien ontmoet Hij ons in de-naaste-in-nood. Wie mocht denken, dat we die alleen in eigen kringetje vinden, verwijs ik naar Jezus' woorden: "Indien gij liefhebt, die u liefhebben, wat loon hebt gij? Doen ook de tollenaars niet hetzelfde? En indien gij uw broeders alleen groet, wat doet gij boven anderen?" Je zult misschien opmerken: maar wat heeft dit nu te maken met Christus' koningschap over het leven?

Dit: het heeft Hem behaagd om bij de uitoefening van Zijn koningschap gebruik te maken van de harten, monden en handen van Zijn onderdanen. Overal, waar zij in woord en lied Zijn heilige naam uitdragen, waar zij in Zijn naam recht vragen voor armen en verdrukten, waar zij om Zijnentwil trachten geestelijke en lichamelijke nood te lenigen, daar wordt "voor de mensen" beleden, dat Christus Koning is! Met jou ben ik van mening, Buitenbeentje, dat dit dienstbetoon niet zuiver wordt weergegeven met de benaming "strijden voor recht en vrijheid", dat we elkander niet mogen veroordelen in de zwartwit trant van: "Hij loopt niet warm voor dit of dat . . . en dus is hij geen goed christen". (Of: "dus is hij niet geschikt voor de kerkeraad", zoals je ook wel eens hoort. Op z'n zachtst uitgedrukt, een dubieuze maatstaf.) Maar je zult toch wel met mij eens zijn, dat de christen in deze gecompliceerde wereld op vele terreinen het beste kan werken in georganiseerd verband? Al sluit zijn medewerking aan bepaalde acties nimmer persoonlijke verantwoordelijkheid uit tegenover de naaste, die hij op zijn kleine weg ontmoet. Christus' onderdanen zullen een hart hebben, bewogen met het lot van de medemens, zoals Hij bewogen was met hun lot.

En wie zijn nu die onderdanen van het Koninkrijk der hemelen? Ieder, die met ons gelooft in Jezus als de Zoon van God en zijn Zaligmaker! Onze Heer vraagt, dat wij zullen worden als een kind, zachtmoedig, nederig, niet begerig naar roem en aardse rijkdom. Dat wij allen broeders zullen zijn onder de ene Meester, elkander zullen liefheben en trachten de wil te doen van onze Vader in de hemel. Ach, wat zijn we daar nog ver vandaan! Maar weet, mijn lezeres, dat het Koninkrijk toch heerlijk zichtbaar is, nu en dan, wanneer je maar je ogen wijd open houdt. Boven alle kerkelijke verdeeldheid, misverstanden en tekortkomingen glanst het wereldomvattende woord van Johannes: Zovelen Hem aangenomen hebben, die heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven!

Houd dit vast, Buitenbeentje, je leven lang. Het moet me van het hart, dat ik bij het lezen van je brief wat ongerust over je werd. Niet omdat je over deze dingen nadenkt en praat: er wandelen al teveel christenen halfslapend door het leven. Maar omdat ik in je brief miste, wat jij mist in je omgeving: blijdschap. Hoe je jezelf nu ook voelen mag, je bènt geen buitenstaander, je bent een gelovige, een lid van je gemeente; Als zodanig draag jij ook je deeltje bij aan de wijze, waarop die gemeente haar geloof beleeft.

Staar je niet blind op een gebrek aan liefde en blijdschap onder je broeders en zusters, anders heb je binnen korte tijd zelf geen liefde en misschien zelfs geen geloof meer. Ga rustig in tegen praatjes over de predikant en andere mensen. Beoordeel je kerk niet naar het leven der leden. (Er is geen kerk ter wereld, die voor 100% in practijk brengt, wat ze op Zondag belijdt!) Reis je weg met blijdschap, je aandacht gericht op wat de Heer tot jou te zeggen heeft in Zijn Woord. Dan zal het je net gaan als de discipelen op de berg der verheerlijking: Hun ogen opheffende, zagen zij niemand dan Jezus alleen.

Het is wonderlijk, dat diepe teleurstelling om gebreken in de eigen kerk toch niet per sé een belemmering vormt om tot de Koning der Kerk te komen. Christus' liefde nodigt allen, die — ook in dit opzicht — vermoeid zijn! Maar een nog groter wonder is, mijn lezeres, dat we juist dan en daar de enige manier leren, waarop christenen samen hun Koning kunnen dienen: dichtbij Hem ziet iedere belijder scherp in, hoeveel hij zelf dagelijks tekort schiet . . . en hoe hecht hij door leven en dood verbonden is met al die anderen over heel de wereld, kinderen van zijn Vader. Is niet één Naam onze hope?

Tot schrijvens, Buitenbeentje, ik hoop, dat ik je wat geholpen heb en dat je je nu geen buitenstaander meer voelt!

Lezeressen, hoor ik gauw iets van U? Tot de volgende Schemerlamp. Weest allen hartelijk gegroet van

UW SASKIA

WESTMINSTER THEOLOGICAL SEMINARY

Citadel and Outpost of the Reformed Faith

by Dr. P. G. Schrotenboer

The Canadian student who plans to enter the Christian Ministry, and desires a truly evangelical and Biblical training but is not already committed to the theological school of his own church, in all likelihood will be considering attending Westminster Seminary in Philadelphia. The reasons for this are many and various. An independent, conservative evangelical seminary does not exist in Canada. Many of the denominational seminaries are no longer completely evangelical. Unless the pre-theological student has obligations to attend the school which his church maintains, he will likely turn his eyes southward. To which school shall he go? Princeton? Dallas? Fuller? A Baptist seminary? Or Westminster?

If he goes to Westminster, in all likelihood it will be for the same reasons why the vast majority of students now attending are studying there. According to a recent survey, almost to a man the students now enrolled stated that they chose Westminster because of its intense loyalty to the Scriptures as the inspired and infallible Word of God and the high standards of scholarship set and maintained by the Faculty. For these reasons also, a number of students now studying at Canadian universities are making plans to attend Westminster upon completion of their university course of study.

That which commends this school is the kind of theological training it offers. This may be designated as being both thoroughly biblical and biblically thorough. In its thorough biblicalness it distinguishes itself from all schools which choose a position that seeks to mediate between true biblical Christianity and one or another form of liberalism. In its biblical thoroughness it distinguishes itself from those schools which would be fully loyal to the Scriptures, but have attained neither the academic excellence nor the unified presentation of the truth of God's Word.

When the student arrives at Westminster he will find (if he did not know it before) that the teaching at the school forms a unified whole. Every subject is taught in the line of Reformed Theology. The student is brought face to face with Scripture, not merely with the human phenomenon of religion. He is made to see that the Christian religion is capable of and requires scholarly defense. He is taught that in Reformed theology the Christian faith has come to its own. He learns that the faith must be both defended and promoted. Westminster functions as both a citadel and outpost.

Of recent years Westminster has been suffering from severe growing pains. During the last fifteen years the student enrolment has increased 400% and a number of men have been added to the faculty. Accompanying this growth in the student body and the enlargement of the faculty has been an advance in the graduate program. At the present time almost a fourth of the students now in attendance are working either for a master's or a doctor's degree. For the current term 120 students are enrolled.

With this growth in enrollment comes an increase also in the services which the school can perform. More and more the school is becoming a world center for the Reformed faith. At the present time students are in attendance from 28 different denominations and from 63 different colleges. One-fifth of the students come from foreign countries. Some came half way around the world to study under the senior faculty member, Dr. Cornelius Van Til.

One of the most pressing needs of the Seminary is a new library

building. At the present time the library stacks are located in what used to be the carriage barn of a large estate. Besides being anything but fire-proof, it has become much too small to house the books and provide adequate reading space for the enlarged student body. To meet this need, the Board has made plans to erect a new library within the near future. If these plans materialize, the ground-breaking ceremony may coincide with the commencement exercises next May.

When Dr. J. Gresham Machen set forth the purpose and plan of Westminster at the first convocation of the school in 1929 he said, "Our new institution is devoted to an unpopular cause; it is devoted to the service of One who is despised and rejected by the world and increasingly belittled by the visible church, the majestic Lord and Saviour who is presented to us in the Word of God. From him men are turning away one by one. His sayings are too hard, his deeds of power too strange, his atoning death too great an offense to human pride. But to him, despite all, we hold. No Christ of our own imaginings can ever take his place for us, no mystic Christ whom we seek merely in the hidden depths of our own souls. From all such we turn away ever anew to the blessed written Word and say to the Christ there set forth, the Christ with whom we have living communion: 'Lord, to whom shall we go? Thou hast words of eternal life'." This cause the Lord has richly blessed in the first three decades of the school's existence. To proclaim the Christ of the Scriptures as the Lord of life, and the Savior of the world, to proclaim to men the whole counsel of God is the continuing avowed aim of Westminster.

That the school is still adhering loyally to this purpose and aim and at the same time is speaking in terms relevant to the modern situation may be seen from remarks recorded in a recent issue of the Bulletin of the seminary under the title "Toward Biblical Ecumenicity".

"In steadfastly adhering to the infallible Word of God and vigorously teaching the faith once delivered to the saints, Westminster is making the greatest possible contribution to the unity of the body of Christ. Likewise she is contending against the sectarianism and divisiveness which are spawned by false teaching. The truth is not compromised, because as God's truth, it is not to be tamprred with by man. At the same time it is presented in love, with the realization that is is not the private property of a special few but as far as possible must be heralded to every human ear. As a theological community Westminster is dedicated to the belief that only as the gospel of Christ is proclaimed with both faithfulness and love will the strife and prejudice and confusion of our sinful world be dispelled, and true unity and peace among the people of God be realized.'

Christians throughout the world, and Reformed people especially, will want to breath a prayer of thanksgiving for the faithfulness and service of Westminster in the past and to petition God's guidance for the future. May she continue to be a citadel and outpost of the Reformed Faith.

Mr. P. J. Risseeuw vertelt van ons

Onder het opschrift "Groeten uit Canada en Amerika" schrijft de bekende auteur P. J. Risseeuw in het Kerkblad van de Gereformeerde Kerken van 's Gravenhage:

Teruggekomen van een rondreis door Canada en Amerika, wil ik graag voldoen aan het verzoek van vele, vele emigranten, die mijn vrouw en ik mochten ontmoeten, de hartelijke groeten over te brengen aan alle vrienden en bekenden in Den Haag en omstreken, aan welk verzoek ik hierbij gaarne voldoe.

Het doel van mijn reis was zoveel mogelijk oudere emigranten te ontmoeten die reeds een groot deel van hun leven in hun nieuwe vaderland doorbrachten en gegevens te verzamelen voor een eerlang door mij te publiceren boek ZO VER DE WERELD REIKT, een bundel verhalen over Hollandse pioniers van de 17e tot en met de 20e eeuw.

Wij hebben, vooral in het begin van onze rondreis, vaak tegen gereformeerde pastorieën aangeleund. Wat zijn onze emigranten gastvrij en behulpzaam! Van de predikanten noem ik speciaal de oud-Hagenaars Dr. R. Kooistra (Trenton), Ds. J. van Harmelen (Oshawa), Ds. G. Bouma (London) en Ds. H. van Andel (New Westminster, bij Vancouver).

Dr. Kooistra heeft een zeer lezenswaard boekje geschreven JONG ZIJN IN EEN JONG LAND. Hij is zeer actief zowel in zijn gemeente als daarbuiten in zijn persarbeid en bemoeienis voor het stichten van een christelijke universiteit. Onze oud-Hagenaars hebben een flink aandeel in het verzorgen van het reeds 94 jaar in de Hollandse taal verschijnende kerkblad DE WACHTER en het specifiek Canadese christelijk weekblad CALVINIST-CONTACT, een blad waarop men in Amerika jaloers kan zijn.

Terwijl ik mijn grote rondreis via Edmonton en Vancouver maakte (het zijn daar enorme afstanden, waarbij vaak van het vliegtuig gebruik moet worden gemaakt), kwam ik bij Ds. Van Andel in Vancouver aan de uiterste grens van mijn reis, n.l. de Westkust. Ik had toen in Canada al weer een even grote afstand afgelegd als van Rotterdam naar Montreal.

Ds. Van Andel (die al meer op Prof. Dr. K. Dijk gaat gelijken, wat niet alleen aan mij is opgevallen!) hoopt met Kerstmis een nieuwe kerk in gebruik te nemen. Zijn gemeente was zo wijs eerst een school te bouwen, waarin tot nu toe werd gekerkt. De offers die onze Canadese en Amerikaanse emigranten voor kerk en school moeten brengen (het onderwijs wordt niet door de Staat bekostigd), zijn in vele gevallen werkelijk *offers*.

Ik bracht een zondagavond door in het gezellige gezin van de fam. Van Andel waar ik veel jongelui aantrof. Voor een beroep naar Owen Sound heeft Ds. Van Andel kort geleden bedankt. Niet zonder genoegdoening liet hij mij zijn kerk in aanbouw zien, waaraan de gemeente daadwerkelijk *met de handen* en met opoffering van de vrije zaterdag meewerkt. De kosten worden daardoor aanmerkelijk verlicht. Het wordt een mooie, vriendelijke kerk.

Het kerkelijk leven in Canada is opgewekt, al heeft het uiteraard zijn eigen inspanningen, zoals overal in de Hollandse emigrantenkerken.

Aardig is dat, na de dienst, vele gemeenteleden nog niet kunnen scheiden en blijven napraten voor de kerk of in de basement. In Canada wordt, terwille van de oudere emigranten nog eenmaal per zondag in de Nederlandse taal gepreekt. Voor Ds. Bouma in London betekent dat driemaal preken, elke zondag!

In Grand Rapids waren wij bij onze schoolvrienden Henry en Jo de Lugt. Een gezellige, kerkelijk zeer meelevende familie (vroeger Fahrenheitstraat).

Op de terugreis ontmoetten wij op de "ROTTERDAM" de heer en mevrouw Dr. A. van der Zwan uit Zwolle, voorheen woonachtig te Scheveningen, waar ook mijn vrouw en ik onze jeugdjaren doorbrachten.

Bij ontstentenis van een boordpredikant werd aan Dr. Van der Zwan en mij gevraagd een wijdingsuur te houden voor de Engels en Hollands sprekende passagiers.

Wij herinneren ons onze jeugd in Scheveningen. Dr. Van der Zwan was van B (Nieuwe Laantjes) en ik van A (Bethelkerk). Wij dachten ook aan de beide oefenaars van A en B: Jan Vrolijk en Job Taal.

Zo stonden wij daar dan op die zondagmorgen te "oefenen" in het mooie theater van de "Rotterdam". Als kern van onze toespraak (Dr. v. d. Zwan in het Engels en ik in het Hollands) hadden wij een meditatie van Ds. Scholten uit De Wachter: "Bij U schuil ik".

Gezien de levendige handel in SHELTERS (schuilkelders) in Amerika en Canada en de berichten die wij uit Nederland ontvingen, leek ons dat een goede tekst. Er was veel belangstelling en er werd (bij het bioscooporgel) in twee talen gezamenlijk gezongen, dank zij het uitstekende boekje DE KERK ZINGT, samengesteld door de Hervormde Emigratiecommissie.

Later hebben wij ook nog een zangdienst georganiseerd, eveneens tweetalig.

Wat is de wereld klein!

Maar óver de oceanen heen verbindt ons het geloof: dat hebben wij telkens weer ondervonden.

Onze slotzang was: O God, die droeg ons voorgeslacht.

God zegene onze emigranten. Zij die op latere leeftijd vertrokken hebben het vaak moeilijk. Meer en meer heb ik oog gekregen voor het bewarend karakter van de Hollandse emigrantenkerken.

INGEZONDEN:

Het Dilemma der "Neutraliteit":

Slechts één antwoord mogelijk!

De lezers van "Calvinist Contact" hebben in de afgelopen maand de gelegenheid gehad om kennis te nemen van een merkwaardig en belangrijk document. Het betreft hier de afwijzende beslissing van de Ontario Labour Relations Board inzake het verzoek om "certification" door de Trenton Construction Workers Association, Local 52. Deze "trade local" had zich destijds aangesloten bij de Christian Labour Association of Canada.

Het betreft hier een zaak, die ons allen raakt. Er staan hier dingen op het spel, die belangrijker zijn dan de vraag of de C.L.A.C. al dan niet gecertificeerd wordt. Hier komen zaken aan de orde die verband houden met de meest essentiele christelijke beginselen van vrijheid, recht en waarheid. Zaken die beslissend zullen zijn voor de ontwikkeling en toekomst van onze Canadese samenleving. Zal deze samenleving er een zijn waarin wij God in vrijheid en verantwoordelijkheid kunnen dienen, of zal zij meer en meer zich ontwikkelen als een maatschappij waarin het leven genormeerd wordt door een on-bijbelse levensbeschouwing?

Voor de derde maal heeft de O.L.R.B. afwijzend beschikt op het verzoek van de C.L.A.C. om een officieel certificaat als bona fide vakorganisatie te verkrijgen. In een uitvoerig document heeft zij — 14 maanden na de aanvrage — haar redenen tot afwijzing uiteengezet. Wij willen ons beperken tot bespreking van o.i. de belangrijkste argumenten. Het betreft hier voornamelijk vier zaken.

1. Definitie van een vakorganisatie door de O.L.R.B.
2. Definitie van discriminatie door de O.L.R.B.
3. Beoordeling van de C.L.A.C. door de O.L.R.B. in het licht van de voorafgaande punten.
4. Verdediging van de "neutrale" vakorganisatie door de O.L.R.B.

Wij willen trachten in het kort hierover enige opmerkingen te maken. De O.L.R.B. zal in het vervolg van dit artikel aangeduid worden met "de Board".

WAT IS EEN VAKORGANISATIE?

De Board wordt in haar omschrijving van een vakorganisatie geleid door de wetgeving die hierop betrekking heeft, n.l. "The Ontario Labour Relations Act". De Board citeert een clausule van deze wet (par. 1 (1) (j) waar bepaald wordt dat ". . . a trade union means an organization of employees, formed for purposes that include the regulation of relations between employees and employers . . ." Het zijn dus de collectieve onderhandelingen tussen werknemers en werkgevers die aan een vakorganisatie haar eigenlijk karakter geven ("It is the existence and scope of the latter purpose, which gives the organization its identity and character as a trade union under the legislation"). De Board stemt toe dat vakorganisaties dikwijls ook neven-bedoelingen hebben, doch zij oordeelt dat de collectieve onderhandeling de organisatie als zodanig kwalificeert. Deze uitspraak van de Board is erg vaag. Wat bedoelt zij met neven-bedoelingen en in hoeverre mogen vakorganisaties zich daarmee bezig houden? Uit de praktijk blijkt het dat zij zelfs zover mogen gaan dat ze zich bij een politieke partij aansluiten en dat is toch wel een vergaande en wezenlijke afwijking van de eigenlijke taak van een vakorganisatie.

De Board gaat hier echter niet verder op in. Wel blijkt duidelijk dat alle argumenten van de Board gebaseerd zijn op een scherpe scheiding van religieuze overtuiging (in dit geval het christelijk geloof), en het eigenlijke werk der vakorganisatie. Vermenging hiervan is haars inziens onbestaanbaar en onverenigbaar met de wet. Zij werkt hierdoor echter mede aan een verzakelijking van het leven, zulks geheel in overeenstemming met het humanistisch levensideaal. De Board, die alleen maar met zakelijke gegevens en aangelegenheden wil werken en de godsdienstige overtuiging negeert, *neemt hier zelf ook een geloofsstandpunt in*. Het is immers een van de grondwaarheden van Gods Woord dat het ganse leven altijd in betrekking staat tot God. Wel is er sprake van gehoorzaamheid en ongehoorzaamheid, maar niet van een uitwissen van die betrekking. Het gehele leven is altijd *religieus* van aard. Dit blijkt ook wel duidelijk uit de praktijk van het leven, ook uit de praktijk van het arbeidsleven. Men gaat in de vakbeweging niet te werk in een vacuum, maar men wordt geleid door overtuigingen en gedachten. Men streeft altijd *vanuit een bepaalde visie* op het leven en op de mens. Men werkt en streeft naar het verkrijgen van *die* vormen voor onze samenleving, die men in overeenstemming acht met eigen inzicht aangaande de grondwaarheden. Voor de een is dit het socialisme, voor de ander het communisme en voor en derde is het de christelijke levens- en wereldbeschouwing. Het getuigt van een geest van onverdraagzaamheid om dit te ontkennen en eigen standpunt van "algemeenheid" en "neutraliteit" tot levensnorm te verheffen en hen, die deze norm niet accepteren, in de hoek van het sectarisme te zetten.

In haar omschrijving van een vakorganisatie onderstreept de Board de belangrijkheid van de algemene organisatie. Zij acht dit zo belangrijk, omdat de vakbond een monopolistische positie inneemt. Vanwege deze positie, zo meent zij, moet de vakorganisatie openstaan voor iedereen, ongeacht ras, kleur, g e l o o f, of afkomst. Hier wordt dus uitgegaan van de idee dat men eigenlijk alleen maar een eenheid kan vormen op grond van de zakelijkheid en redelijkheid. Godsdienst en geloof zijn dingen voor het persoonlijke leven; op het publieke terrein, zoals de vakbeweging, brengen zij slechts scheiding teweeg. Men wenst een eenheid te stichten op de basis der neutraliteit, hetgeen bij nadere beschouwing niets anders is dan de *geloofsbasis* van het Humanisme. Wij moeten duidelijk onderkennen wat hier in het geding is, opdat wij niet ten prooi vallen aan een verkeerde gedachtengang en daardoor tot machteloosheid gedoemd worden in ons streven naar een meer bijbelse ontwikkeling van onze samenleving. Wij dienen de strijd aan te binden tegen een on-bijbels en gevaarlijk dualisme, dat een van de machtigste wapenen van het ongeloof is.

WAT IS DISCRIMINATIE VOLGENS DE BOARD?

We kunnen hierover kort zijn, De Board beroept zich op "The Ontario Labour Relations Act", die haar verbiedt om "certification" te verlenen aan een vakorganisatie . . . "if it discriminates against any person because of his race, creed, colour, nationality, ancestry or place or origin . . ." Voorts verwijst zij naar paragraaf 4 van "The Fair Employment Practices Act", waar een soortgelijke omschrijving te vinden is. De Board vindt zelf dat in geen van beide wetten een definitie van discriminatie gevonden wordt en begint daarom zelf uit te leggen wat in de wet gezegd wordt. Het betoog van de Board komt hierop neer: ook al verklaart een vakorganisatie in haar Statuten dat het lidmaatschap open is voor iedereen en ook al wordt in de praktijk aan niemand het lidmaatschap geweigerd, dan nog pleegt zulk een vakorganisatie discriminatie, wanneer zij van haar leden eist, dat zij een bepaalde geloofsbelijdenis onderschrijven.

Ook hier komt duidelijk naar voren, dat de Board gelooft in een neutraliteitsidee binnen de vakbeweging; slechts die vakorganisaties die zich, vrij van alle ideologie en dus neutraal, bezig houdt met lotsverbetering van de arbeider, heeft recht op een certificaat als bona fide organisatie.

BEOORDELING VAN DE C.L.A.C. DOOR DE BOARD

Een belangrijk gedeelte van de beslissing der Board wordt gevuld met het citeren van gedeelten der C.L.A.C. Statuten, notulen van Conventions, alsook van de twee vroegere beslissingen der Board inzake de C.L.A.C. Omdat in de Statuten gesproken wordt over de Bijbel, goddelijke wetten, de Schepper, de gewoonte van gebed en schriftlezing op vergaderingen enz., alsook met het oog op verklaringen afgelegd voor de Board bij vroegere gelegenheden, meent de Board te moeten concluderen dat de C.L.A.C. zich schuldig maakt aan discriminatie.

Een oppervlakkige lezer krijgt wellicht de indruk dat de Board hier het recht aan haar zijde heeft en het is daarom goed om hier iets dieper op in te gaan.

In de eerste plaats zegt de Board, dat zij de C.L.A.C. niet gelooft, wanneer deze verklaart dat ze niet discrimineert. De Board verklaart ronduit dat dit uit de praktijk niet bewezen kan worden. Zij kan de C.L.A.C. betuigingen niet "at face value" nemen en is meer geinteresseerd in "deeds than in words". Doch dit houdt een verdachtmaking in die al evenmin uit de praktijk kan worden bewezen. De C.L.A.C. wordt hier schuldig verklaard, *voordat* zij schuldig *bevonden* is. Doch dan gebruikt de Board een tweede argument dat volgens haar een bewijs voor het eerste overbodig maakt. Want, ook al zou het waar zijn, dat de C.L.A.C. aan niemand het lidmaatschap weigert, dan zouden er van de kant van een adspirant lid nog wel bezwaren kunnen worden aangevoerd. De Board verplaatst zich hier in de positie van de consequente niet-christen die zich op grond van zijn geloof (of ongeloof) niet bij de C.L.A.C. zou kunnen aansluiten. En dit valt inderdaad niet te ontkennen; het zou de zaak alleen maar verwarren, indien men van de zijde der C.L.A.C. dit zou trachten te doen. Het is zeer juist gezien van de Board dat niet iedereen lid zou willen worden van een organisatie als de C.L.A.C. Maar — en dit is het kardinale punt — dit geldt in precies dezelfde mate voor een consequent christen ten opzichte van de z.g. neutrale vakorganisatie. Dit nu wordt door de Board ontkend. *Het is juist hier dat de schoen wringt.* De Board heeft dit wel aangevoeld, doch haast zich dit laatste argument voor waardeloos te verklaren. (We komen hier straks nog op terug). Hier presenteert zich het dilemma waarin het Canadese arbeidsleven zich bevindt. De enige uitweg uit dit dilemma ligt in het invoeren van een vrijere ontwikkeling in het maatschappelijk leven, met name in de vakorganisatie. De gelegenheid moet weer geopend worden om een vrije keuze te doen in het al of niet lid worden van een bepaalde organisatie. Het kwaad van de monopolistische positie der huidige vakorganisatie zal ontmaskerd en afgeschaft moeten worden, indien er werkelijk een uitweg uit dit dilemma gevonden zal worden. Een voortgang in het huidige spoor zal onvermijdelijk tot resultaat hebben dat er steeds minder gelegenheid gevonden wordt om in overeenstemming met de bijbelse beginselen te leven en te arbeiden. Dit geeft aan deze zaak zulk een urgent karakter.

H. Antonides
E. Vander Kloet

(wordt vervolgd)

Maritimes Matinee

Nu wij ons weer van onder de ergste sneeuw hebben uitgegraven en wij de brievenbus kunnen bereiken, is het wenselijk om U, geachte lezer, weer eens iets te laten horen uit het zonnige, maar witte deel van Oostelijk Canada, the Maritimes.

Het mag dan zijn dat de ene provincie aan de Atlantische Oceaan meer sneeuw heeft gekregen dan de andere, dit jaar is Newfoundland er toch wel bijzonder slecht aan toe geweest, met een dubbele portie sneeuw dan ze gewoon waren in Februari. Wij vermoeden dat Oom Joseph nog wel niet klaar zal zijn met het sneeuwruimen, wat overigens een zeer gezonde sport is.

We zijn eigenlijk een beetje jaloers op Newfoundland, niet vanwege de sneeuw, maar wel over de snelle wijze van economische groei en ontwikkeling van dit achteraf gebied. Het is nog maar dertien jaar geleden dat deze provincie werd opgenomen in de Federatie van Canadese Provinciën. Maar in die dertien jaar hebben zij, met behulp van Ottawa, iets groots verricht. En de man die hier alle eer ontvangt en die drijfveer is achter dit arme land en dit arme volk, is de Hon. Joseph R. Smallwood, M.H.A., D.Cl., LL.D., D.Litt.

Nooit tevergeefs lezen wij zijn naam in The Daily News, het meest prominente nieuwsblad van Newfoundland. Premier Smallwood domineert niet alleen de horizon van de Atlantische provincies, maar hij is een opvallende figuur onder de premiers van Canada's provinciën. Hij is de man die bezeten is van een ideaal: van het arme Newfoundland een paradijs te maken. Hij is de man die door de een geliefd en door de ander gehaat wordt. Hij is de man die er in slaagde om de bevolking van deze provincie in de laatste twaalf jaar meer dan te verdubbelen (480.000 inwoners).

Het verschrikkelijk arme Newfoundland, een gebied dat 25 jaar geleden nog werd gekarakteriseerd als "one of the most primitive societies in the world of western civilization" is nu met een jetvaart opgenomen in de ontwikkeling van Canada. Wanneer we zo eens letten op hetgeen er alleen al in 1961 is gepresteerd, dan zeggen wij: Hulde, Oom Joseph. Hier zijn enkele hoogtepunten: In 1961 werd de Universiteit van Newfoundland geopend. In 1961 werden twaalf nieuwe ambachtscholen gebouwd en geopend. De constructie van een $ 20.000.000 asbestmijn, plus verwerkings-plant nam een aanvang. De eerste goudmijn werd in exploitatie gebracht. De eerste olie-raffinaderij werd geopend. Een nieuwe fabriek voor ijzererts in Labrador, maar liefst $ 70.000.000, kwam klaar.

Ach, laat ik stoppen met deze goede vooruitgang, en laat ik er bij zeggen dat het nu ook niet allemaal koek en ei is in Newfoundland. Het afgelopen jaar heeft de bevolking veel geleden door zware bosbranden, en met de visserij staat het er niet rooskleurig bij. Maar in het kader van de economische opmars in the Maritimes neemt Newfoundland een vooraanstaande plaats in. Het is een teken aan de wand van de groei en ontwikkeling van deze lang verwaarloosde en achteraankomende Atlantische provincies.

En dan willen wij tenslotte nog eerlijk opbiechten, waarde lezer, dat juist Newfoundland een bijzonder plekje in ons nieuwe vaderlandse hart inneemt. Want deze provincie mag dan economisch bezien een achterlijk gebied zijn, cultuur-historisch is het de provincie met de oudste en misschien ook wel de rijkste traditie van Canada. Deze jongste telg onder de provincies is tevens de oudste kolonie, die Engeland ooit heeft bezeten. Niet zo heel lang na de ontdekking van Amerika volgde de ontdekking van Newfoundland in 1497. Lang voordat onze dierbare voorvaderen hun eerste voetstappen zetten op Amerikaanse bodem en Nieuw Amsterdam stichtten, waren er in Newfoundland reeds uitgebreide immigranten-nederzettingen. En wie van ons heeft niet gehoord van de beroemde Indiaan, Squantum, die in Newfoundland de Engelse taal vloeiend leerde spreken en als een der eerste de Pilgrim Fathers begroette in hun eigen taal, nadat zij geland waren in Plymouth Rock.

De folklore van Newfoundland is een onderwerp, maar dan een boeiend onderwerp, op zichzelf. En uit de bekende editie "Old Time Songs of Newfoundland" wil ik U de volgende ODE TO NEWFOUNDLAND niet onthouden:

When Sunrays crown thy pineclad hills
And Summer spreads her hand,
When silvern voices tune thy rills,
We love thee, smiling land.
We love thee, we love thee
smiling land.

When blinding storm gusts fret thy shore
And wild waves lash thy strand,
Thro' sprindrift swirl and tempest roar,
We love thee, wind-swept land,
We love thee, we love thee
wind-swept land.

When spreads thy cloak of shimm'ring white,
At Winter's stern command,
Thro' shortened day and starlit night,
We love thee, frozen land,
We love thee, we love thee
frozen land.

As loved our fathers, so we love,
Where once they stood we stand,
Their prayer we raise to heav'n above,
God guard thee, Newfoundland.
God guard thee, God guard thee
Newfoundland.

Bluenose.

Atoomwapens

Het was in Februari 1959 dat de regering besloot geen gebruik te maken van de "supersonic Avro Arrow" voor defensie-doeleinden. Dit besluit had ingrijpende gevolgen. O.a. kwam de grote A.V.Roe fabriek in Malton practisch stil te liggen, met het gevolg dat honderden werkzoekenden werden toegevoegd aan het legertje werklozen.

Bovendien heeft de regering hiervoor echter niets in de plaats gekregen, althans niet op het gebied van atoomwapenen. De regering heeft verschillende malen getracht daarvoor een verklaring te geven, maar niemand weet eigenlijk precies of Canada nu zich in een atoomoorlog kan verdedigen of niet.

Dit is niet alleen een militaire aangelegenheid. Er zit ook een politieke kant aan. Het heeft de schijn of de regering geen beslissing nemen kan of niet met de zuiderbuur tot overeenstemming kan komen.

In Februari 1959 verklaarde de Minister President dat de regering met de V.S. in onderhandeling was om na te gaan of atoomwapens te verkrijgen waren, die door Canadese troepen in Canada konden worden gebruikt. De premier sprak daarbij de hoop uit, dat een formele overeenkomst met de V.S. zou worden bereikt om het gemeenschappelijk belang te dienen. Hij liet uitkomen, dat zulk een overeenkomst nog wel enige tijd op zich zou laten wachten.

Elf maanden later verklaarde Mr. Diefenbaker, dat niet veel vooruitgang was gemaakt. De onderhandelingen waren nog steeds gaande, hoewel de premier nogmaals onderstreepte, dat atoomwapens een noodzakelijke voorwaarde waren om de Canadese troepen paraat te houden. Het was toen echter reeds tekenend dat de Minister President er aan toevoegde:

> "I want to make it abundantly clear, that nuclear weapons will not be used by the Canadian forces except as the Canadian Government decides, and in the manner approved by the Canadian Government. Canada retains its full freedom of choice and decision"

Ongeveer een half jaar later legde Mr. Diefenbaker een verklaring van gelijke strekking af:

> "If and when nuclear weapons are acquired by the Canadian forces, these weapons will not be used except as the Canadian Government decides and in the manner approved by the Canadian Government. Negotiations and consultations with the United States have been continuing for a very considerable time . . . to attain the objectives I pointed out".

En zeer onlangs zei Mr. Diefenbaker:

> "Until the United States makes joint control available we do not intend to go further than we have, unless war breaks out — at which time we hope to have available to Canadians the necessary nuclear weapons".

Op 1 Maart j.l. heeft de Staatssecretaris van de Verenigde Staten verklaard, dat de Verenigde Staten ieder ogenblik bereid zijn om met Canada te onderhandelen over de gezamenlijke controle over atoomwapens, welke voor de Canadese strijdkrachten beschikbaar zouden worden gesteld.

Men zou dus zeggen, dat de weg geëffend is. Toch is er een obstakel, temeer als men in ogenschouw neemt, dat Mr. Diefenbaker ook heeft gezegd, dat zolang de Amerikaanse wet niet veranderd wordt, "joint control" onmogelijk is. En die wet zegt, dat het beheer van Amerikaanse atoomwapenen in Amerikaanse handen dient te blijven.

Bevoorrading met atoomwapens is een gevaarlijke bezigheid, die de grootste voorzichtigheid vereist. Het is daarom niet zo onverklaarbaar, dat de Verenigde Staten die in eigen hand wil houden. Maar naast die veiligheid spreekt klaarblijkelijk de nationale trots ook een woordje mee. Het is duidelijk, dat Canada op dit punt geen orde op eigen zaken stillen kan, omdat ons land sterk afhankelijk is van de Verenigde Staten, of men het wil toegeven of niet. De regering heeft blijk gegeven op dit punt erg gevoelig te zijn hetgeen wel de verklaring zal wezen van de lange en tot nu toe vruchteloze onderhandelingen met de machtige zuiderbuur.

CLASSIFIED ADS

For "letters under number" $ 0.50 extra.
Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements . $ 3.00
Marriage and anniversaries . . $ 4.00
Notifications of death . . . $ 4.00
Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

— — —
— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢
Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Thankful to our Covenant God Who entrusted another child in our care. We call her

GAIL NORMA

Mr. and Mrs.
Stan Vanderwal.
John.
Arlene - Joyce.

February 28, 1962.
R.R. 1 Camlachie, Ont.

Door 's Heeren goedheid werden wij verblijd met de geboorte van een dochter:

EVELYN

5 Maart 1962.

Mr. & Mrs. George Versloot.
Peter.
Margaret.
Yvonne.

R.R. 3, Keswick, N.B.

Our covenant God entrusted to us another son, whom we called

TIMOTHY ALBERT

A brother for Frank
Henry
Margaret
Steven.

Mr. & Mrs. Sidney Harkema.

March 9th, 1962.
Brampton, Ont.

Donderdag 15 Maart 1962 gedenken, zo de Here wil, onze geliefde ouders en grootouders

HENDRIK VAN DER VEEN
en
MENNA OUDMAN

hun 40-jarige echtvereniging.
Met hen zijn wij dankbaar tot God voor deze rijke zegening.

Sarnia:
Bia en Bernard Vroom.
Niagara Falls:
Bill en Jenny van der Veen.
Chatham:
Bob en Brenda van der Veen.
Sarnia:
Roelie en Alaf Smit.
En kleinkinderen.

Dresden, Ont. Victoria Street.

---

200 Acre Mixed Farm

Best huis 4 slaapkamers. Moderne keuken. Van alle gemakken voorzien. 2 nieuwe barns, nieuw melkhuis, 2 oude barns achter op het land. Kleigrond. Dit is een goede farm voor dairy farming of beef, er loopt een creek door het land. Vraagprijs $ 26.500. Down $12.500.

TE HUUR voor 3 jaar: 35 acre tuingrond, goed huis en barns. Huur $ 75.00 per maand. 6 mijl van Burford, Ont.

Wil de Hollander die mij opgebeld heeft van Burford, over de huur van deze farm, weer terugbellen? Helaas is zijn telefoonnummer zoekgeraakt.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
LI 9-3895

MARRIED MAN WANTED

on a dairy farm. Good wages and house available. Also a single man wanted for general farm and dairy work. Write, stating experience to: Box 885, Orangeville, Ont., or call Orangeville 941-1344.

Voor

GROEPSREIS NAAR NEDERLAND

vertrek 7 April, thuisreis 4 Mei; van Montreal $ 283.00, schrijf naar Box 1460, bureau van dit blad. Onmiddellijke opgave gewenst.

Voor

GROEPSREIS NAAR NEDERLAND

vertrek 14 Juni, thuisreis 15 Augustus; van Montreal $ 283.00, schrijf naar Box 1461, bureau van dit blad.

Te koop in Sunny Okanagan, fully equipped

BAKERY - COFFEESHOP

Direct te aanvaarden. Retail - wholesale. Woonhuis met 2 slaapkamers boven. $ 4500.—, $ 1000 down. D. Brink, 271 Penticton Ave., Penticton, B.C.

Te koop gevraagd:

KERKORGEL

in goede staat. Geschikt voor kerk voor 250 personen. Brieven met volledige inlichtingen en prijsopgaaf aan Mr. R. Schuringa, 43 Clare Ave., Port Colborne, Ont.

HOUSEKEEPER REQUIRED

by recent widower with four children under 7. Three bedroom bungalow, fully mechanized. $ 75.00 per month. 4 Swallow Court, Don Mills, Ontario. HIckory 4-3735.

Gevraagd met ingang van 1 April:

GETROUWD PERSOON

Goed met vee en melkmachine kunnende omgaan. Jaar rond werk, goed loon. Nieuw modern huis met 2 slaapkamers in de Niagara Peninsula, bus voor Chr. School gaat voor huis langs aan hoofdweg, dichtbij Chr. Ref. Church. Contact T. Van Marrum, Sunlight farms, R.R. 2, St. Ann's. Tel. WA 6-3620.

Gevraagd worden in Exeter district

4 FAMILIES

for year round work on farms, a.o. father & son teams on chicken, mixed and dairy farms. 3 single men on large farms. Apply for further information to A. Hummel, R.R. 1, Zurich, phone 99R2, fieldman Chr. Ref. Church Exeter, Ont.

Wanted:

DUTCH COUPLE

for nice estate. Salary, free board, separate living quarters: bedroom, livingroom, equipped kitchen, bathroom, garage. 10 miles from Chr. Ref. Church. General housework for two adults plus garden care. Mr. Ian Baxter, R.R. 2, King City, Ont. TE 3-5049 after 6; from 9—5 Newmarket TW 5-2331.

FARM HELP WANTED

Experienced married man with son on dairy farm. Selfcontained apartment with modern conveniences for small family. Starting wages $ 325.00 per month for the right man. Close to Chr. School and Church. S. Ysselstein, R.R. 1, Meadowvale, Ont. Phone Brampton GL 1-3441.

Te huur: Geheel vrij

APARTMENT

voor klein gezin. $ 50 per maand, electr., verwarming enz. inbegrepen. Burlington, telef. NE 4-0245.

HUIZEN EN BOERDERIJEN
verkopen zichzelf niet!

Onverschillig de grootte, de prijs of de ligging — huizen of boerderijen verkopen zichzelf eenvoudig niet. Vlugge transacties en betrouwbare bemiddeling zijn het gevolg van zorgvuldige, vriendelijke en doeltreffende behandeling. Daarom, indien U ACTIE wilt wanneer het gaat om real estate, geef Uw opdracht aan

John Voortman
Real Estate
580 UPPER JAMES ST.
HAMILTON, ONT.
Phone: FU 3-2157
Vertegenwoordiger:
HENRY PRINZEN.

Sociale Rubriek

KENMERKEN VAN EEN CHRISTELIJKE MAATSCHAPPIJ

door Rev. D. N. Habermehl.

Het is de roeping van ieder van ons om mee te bouwen aan een Christelijke maatschappij — dat was de conclusie van ons vorige artikel onder de huidige rubriek (zie Calv. Contact van Febr. 16, 1962).

Onmiddellijk daarna dringt zich de vraag aan ons op: maar hoe ziet die Christelijke maatschappij er dan uit? Waardoor wordt ze gekenmerkt?

Op die vraag is eigenlijk maar één antwoord mogelijk: ze wordt gekenmerkt door *de erkenning van Gods souvereiniteit*. Ze is een maatschappij, die weet, dat ze ligt aan de voet van de troon van God: Hij is haar enige Koning en Gebieder. Deze erkenning van Gods souvereiniteit houdt twee dingen in: een vrijwillige *binding aan het Woord*, dat van deze troon uitgaat, de Bijbel, als de enige norm bij het maatschappelijk handelen; en een bewuste *uitsluiting van alle menselijke souvereiniteit*, hetgeen neerkomt op een stellen van de gehele schepping onder het hoofd van *verantwoordelijkheid en dienstbaarheid*.

Aan vele voorbeelden uit het Oude zowel als uit het Nieuwe Testament, zouden wij kunnen laten zien hoe duidelijk God Zelf, vanuit Zijn eigen, unieke, souvereiniteit, grenzen stelt aan menselijk gezag en eigendomsrecht, en ruimte schept voor een negeren van beide. Indien iemand het wenst, willen wij dit gaarne in een volgend artikel aantonen.

En nu is dit het, wat de Bijbel "vrijheid" noemt: dat wij ons stellen onder Gods souvereiniteit; Christus heeft ons binnengeleid in die vrijheid (Joh. 8: Rom. 6); en daarom is *de meest volmaakte vrijheid het toppunt van dienstbaarheid;* en daarin weerspiegelt zich in de Christelijke maatschappij de Geest van Christus Zelf: "wie onder u de eerste wil zijn, zal aller slaaf zijn; want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om zich te laten dienen, maar om te dienen . .", Marcus 10:44-45; zie ook b.v. Joh. 13-12-17, en Rom. 6: 18 e.v.

Deze dienstbaarheid is dus een dienstbaarheid aan *God;* maar juist als ze dat is, gaat ze aan de medemens niet voorbij, maar is ze tegelijkertijd een dienstbaarheid aan die medemens.

Dienst aan God is dus maar niet het *hoogste* en *laatste* doel, maar het *enige* doel, onze *enige* roeping. Maar God wil juist van ons gediend zijn *via* de medemens, via ons dienen van hem (Mt. 10:42; 22:39; 25:40 etc.). De dienst aan de medemens is een stuk van ons dienen van God. En daarbij maakt het in het geheel geen verschil, of die medemens een gelovige is, of een ongelovige: God doet Zijn zon opgaan en doet het regen over bozen en goeden, en Jezus zegt, dat onze barmhartigheid zich evenzo moet uitstrekken tot alle mensen evengelijk: Goddelijke anti-discrimination.

Daarom is een Christelijk-sociale politiek altijd een *nationale* politiek: ze beoogt de leefbaarheid van de wereld voor *alle* mensen. Ze mag nooit verengen tot een uitsluitend behartigen van de belangen van bepaalde partijen of groepen in het land; de allernoodlottigste verenging en verwording van Christelijke sociale politiek is wel het ijveren voor de eigen, Christelijke groep alleen; waar dat gebeurt, is het Christelijk karakter goeddeels verloochend.

Een Christelijke maatschappij is georganiseerd naar het patroon van *verantwoordelijkheid en dienst.*

Het beste, dat hier tot nog toe over geschreven is, is naar mijn weten het boek van R. H. Tawney, THE ACQUISITIVE SOCIETY (15e druk, verschenen in 1952 bij Bell & Sons, London).

Het is van het allergrootste belang, dat dit boek, dat door geen Nederlandse publicatie op dit gebied wordt overtroffen, door allen, die geïnteresseerd zijn in de opbouw van een Christelijke maatschappij, wordt gelezen.

Tawney rekent af met allerlei maatschappij-theorieën, die alleen maar dekmantels zijn voor een onchristelijk individualisme en egoïsme, zelfs al heeft men de mond vol over Recht en rechten. Hij protesteert heftig tegen de onverschilligheid van de kerk ten opzichte van het sociale en politieke leven, waardoor de mensen het verleerd zijn om het Woord van God toe te passen op de maatschappelijke situatie; daartegenover schrijft de Londonse hoogleraar in Economische Geschiedenis: "Het Christelijk geloof is totalitair", en probeert hij

(Vervolg op pag. 11)

---

235 Acres

dicht bij Wellandport, 56 stuks vee, complete machinerie in goede staat, goed melk-quotum, huis van moderne gemakken voorzien. Totaal $ 45.000. Betalingscondities nader te regelen.

100 Acres

dicht bij Wellandport, broiler house met een capaciteit van 14.000, 540 lb. melkcontract, groot dubbel huis en alle machines. Vraagprijs $ 50.000.00. Betaling te regelen.

95 Acres

28 stuks vee, volledige machines, goed huis en goed melkcontract. Volle prijs $ 30.000 met $ 10.000 down.

Telephone
CHARLES FREURE
WELLANDPORT 386-6150
Representative—
DONALD ALSOP AGENCIES Ltd.
Broker, Fonthill, Ontario

During March—April
WE IMPRINT NAMES IN GOLD
free of charge on any Bible over $6.00. Burlington Book & Bible House, Burlington. NE 7-2151.

CHALLENGING PEACE RIVER OPPORTUNITIES:

Opportunity for experienced principalled Chr. Ref.

BLACKSMITH/WELDER

to buy out retiring blacksmith with large business, exclusively serving the Blueberry Mountain grain and homestead area. Excellent opportunity for youthful active Christian; good grain-growing district and successful mixed farming provides large steady demand for maintenance/repair of both light and heavy machinery. Must have a reasonable amount of cash, and the desire to be a community witness for the Lord, to strengthen God's work and Church in the Central Peace District.
There is additional demand for licensed

AUTOMOTIVE MECHANIC

to set up his own automotive/tractor service and repair garage in the Blueberry Mountain township. This is a real challenge for fully experienced Reformed Christian who is financiallly and professionally able to establish and build a new business on his own.
This area is an active denominational Home Missions Project with regular preaching and spiritual services.
Information on both instances can be obtained from: Mr. Richard Esselink, General Delivery, Blueberry Mountain, Alta.

Gevraagd:

DRIVER - SALESMAN

voor een van onze broodwijken.

VISSER LIMITED
117 KING STREET S., WHITBY, ONT.

FARM BARGAINS

100 acres and all the buildings in good state of repair. Only $ 10,000.—. Downpayment $ 4,000.—.

230 acres. Brick home, modern conveniences. Two barns, Milk contract, $ 13,000.— yearly. Full price $ 35,000.—. Mortgage available.

96 acres. Clay loam. 7 room home, barn, henhouse. Full price $ 9,000.—. Downpayment $ 3,500.—.

100 acres clay loam Highway farm. Very good buildings. $ 14,500.—. Mortgage available.

80 acres, 7 room house with bath, barn, garage. Pressure system. Full price only $ 5,500.—.

165 acres of clay loam. 7 room house and barn. $ 10,000.—. Downpayment $ 4,000.—.

On the Highway one of the best farms in Huron County. Good brick home; two barns. Price $ 25,000.—. Large mortgage at 5% available.

100 acres clay loam. Brick house, barn, lots of water, hydro. $ 7,500.—. Downpayment $ 2,500.—. Another 100 acres beside it, with a barn on it can be bought reasonable.

JOHN BOSVELD REALTOR
40 Wellesley Street GODERICH, ONT. Phone JA 4-7862
Salesman: C. BURUMA, R.R. #2, Clinton, Ont.
Phone HU 2-3287

---

220 Acres Dairyfarm met melkcontract te koop

Grote barn, voorzien van stanchions, waterbowls & boxstalls. Melkhuis met bulkcooler. Ruim huis, geschikt voor 2 gezinnen. 50 stuks vee, waaronder 33 melkkoeien en 17 stuks jongvee. De meeste koeien zijn "PURE BRED".

De machines bestaan uit: 1 International 300 tractor, 3-furrow plow, 1 7-ft. power mower, manure spreader on rubber, side delivery rake, 1 13-row seeddrill, 1 double disc, 1 set of harrows, 1 hay-loader, 1 corn-cultivator, 1 rubber-tired wagon, 1 trailer on rubber, 1 2-unit milking machine, and many small tools.

De maandelijkse melk-cheque varieert tussen $ 800.— en $ 900.—, en kan worden opgevoerd.

Deze farm is mooi gelegen, aan hoofdverkeersweg, niet ver van Chr. school en kerk.

Vraagprijs $ 55.000.—. Gevraagd downpayment $ 15.000.—. $ 40.000.— hypotheek beschikbaar à 5¾% welke kan worden terugbetaald met $ 250.— per maand, rente en aflossing inbegrepen. De farm kan worden overgenomen per 15 April of 1 Mei a.s.

K. KRAAY, Real Estate Broker
15 KING STREET — ST. CATHARINES
Huisadres 2 Juliana Crescent, Telefoon WE 4-1813.

Hoe U ontsmettende witkalk kunt maken

Het is eenvoudig, goedkoop en doelmatig. En het ontsmet terwijl het de reinheid in de boerderij handhaaft. Los een pond Gillett's Lye op in 5½ gallons water en voeg daar aan toe 2½ pond met water verdunde ongebluste kalk. Borstel of nog beter sproei nu het ontsmettingsmiddel in scheuren en ruwe oppervlaktedelen, teneinde het diep te laten indringen. Voordat U gaat sproeien zeef de vloeistof door een fijn raster om te voorkomen dat klontjes de sproeier zullen verstoppen. Na het sproeien gelieve men het apparaat grondig door te spoelen met schoon water. Om een gratis boekje met andere gebruiksaanwijzingen van Gillett's Lye te verkrijgen gelieve men te schrijven aan: Standard Brands Limited, 550 Sherbrooke St. W., Montreal.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Aangenomen

naar Emmanuel, Calgary, Alberta, Rev. L. T. Schalkwyk te Duncan, B.C.

Beroepen

te Tracy, Iowa, Rev. J. Kruis te Peers, Alta.

Bedankt

voor Neerlandia, Iowa, Rev. Harlan Roelofs van Orange City, Iowa.

voor North Blendon, Mich. Rev. G. W. Van den Berg van Nobleford, Alta.

FREE CHRISTIAN REF. CHURCH

Tweetal

te London en Mitchell, Ont.: ds. G. J. Buijs, Murmerwoude, Holland, en Jac. Overduin, Aldergrove, B.C.

UIT NEDERLAND

De welbekende Ds. F. Slomp (Frits de Zwerver) gaat deze zomer met emeritaat. Ds. Slomp, die 64 jaar is, werd in 1927 predikant te Nieuwlande (Dr.). In 1930 vertrok hij naar Heemse, (Ov.), waar hij de oorlogsjaren meemaakte en een der grootsten werd in de illegaliteit. De Duitsers hebben hem fel gezocht. Na de bevrijding is hij overal in Nederland opgetreden om zijn ervaringen te vertellen. In 1946 werd hij evangelisatie-predikant voor de classis Enkhuizen met Hoorn als standplaats. Dit werk werd onderbroken door een tijd als legerpredikant in Indonesië. Thans gaat ook deze rusteloze zwerver de rust genieten.

CHR. REF. CHURCH
Fort William, Ont.

Na tien maanden vacant te zijn geweest, mocht Fort William weer een eigen Ds. ontvangen. Ds. Van Eek, overgekomen van Exeter, Ont. deed Zondag 4 Maart jl. zijn intrede, na in de morgendienst bevestigd te zijn door Ds. D. J. Peereboom van Port Arthur. De tekst die Ds. Van Eek gekozen had was uit Jeremia 1 vers 1 en 2. Jeremia moest de boodschap van God aan zijn volk verkondigen. Ook hij was geroepen om in Fort William Gods Woord te prediken zoals we dat in de Bijbel vinden opgetekend.

Na de dienst sprak br. Bakker namens de kerkeraad. Ook al waren we wel eens teleurgesteld, als er weer een bedankje kwam, na vijf beroepen uitgebracht te hebben, had Ds. Van Eek de vrijmoedigheid het beroep aan te nemen, en hij heette hem hartelijk welkom. Ook bedankte br. Bakker de consulent Ds. Peereboom, die veel werk gedaan heeft in de afgelopen maanden voor onze gemeente. Ds. Peereboom sprak namens Classis Minnesota Noord. Br. L. C. Kok namens de zusterkerk van Port Arthur, welke hoopte op een prettige samenwerking. Dr. H. Blouw sprak enkele woorden als vice Consul in het Lakehead distrikt, waarna Ds. Van Eek de zegen uitsprak.

God zegene Ds. en Mevrouw Van Eek en hun gezin in deze periode van overgang en ook de gemeente in haar geestelijk en natuurlijk bestaan.

J.S.

DOMINEE VERBRUGGE IN HET ZILVER

Bowmanville, Ont. — Zaterdagavond, 3 Maart 1962 was hier een feestelijke gemeente - vergadering. Ds. Verbrugge was namelijk 25 jaar geleden in het ambt bevestigd.

De kerkeraad had in alle stilte deze avond belegd. "Ds. zal zich er **wel eens over verwonderd hebben,"** aldus de leider van deze avond, "waarom we de laatste tijd helemaal geen haast hadden om na de kerkeraadsvergaderingen weg te komen."

De kerkeraad benoemde gedurende die "onderonsjes" 7 wijze lieden om het programma voor dit jubileum klaar te maken.

Spreker feliciteerde Ds. met dit jubileum. "Het is een voorrecht om de Here God gedurende 25 jaren te mogen dienen. Bovenal omdat aan Ds. de speciale taak was toevertrouwd om als levende getuige de mensen te mogen wijzen naar de eeuwig levende God. Maar ook voor Ds. is er een "toekomst". We kijken altijd vooruit, naar hetgeen we hebben te verwachten. Onze toekomst is niet dat wat op deze aarde is, maar ons wacht de hemel.

De avond wordt gevuld met eerst een stukje door de kinderen. Daarna wisselen het zingen van dankenlofliederen, voordracht en toespraak elkaar af.

De historie - het verleden -, gedeeltelijk op rijm, van Ds.' korte verblijf in Bowmanville, wordt voorgelezen. De samensteller-voordrager moest menigmaal wachten tot men uitgelachen is, voordat hij zich weer hoorbaar kan maken.

We mogen niet al te veel vertellen, want het moet "onder ons" blijven. En dat gebeurt nu ook!

Het verhaal gaat echter rond, dat Ds. in zijn kandidaatstijd, ergens heen moest preken. Zoals zijn gewoonte is, vertrok hij op tijd en vond op tijd in de plaats van bestemming "een" Chr. Reformed Church. Na een poosje gewacht te hebben, werd iemand begroet met "Ds.", waarop cand. Verbrugge zijn oren spitste en gauw op weg was naar "de" Chr. Ref. Church waar hij werd verwacht!

Een vergelijking, met Abraham, Sara, (Gen. 12-18) - Ds. en echtgenote, is hierin ook op geestige wijze opgenomen.

Tegen het einde van dit samenzijn wordt aan Ds. een enveloppe, inhoudende een cheque, aangeboden, om naar eigen inzicht er boeken voor te kopen. Ds. zegt bij de ontvangst, dat hij blij is, dat deze gift in "cold cash" is, omdat hij voelt dat deze gift hem niet toekomt. "Aan de Here God komt de ere toe voor dit jubileum! Hij heeft het leven, en de wijsheid, en de bijstand geschonken om mij hier en in andere plaatsen als Zijn dienstknecht te willen gebruiken. Klassegenoten zijn heengegaan, door ziekte en ongeval. Aan mij heeft de Here leven geschonken. *Aan Hem alleen zij de ere.*"

Afgevaardigden zeggen het hunne. En dan komen we bij het punt om te zeggen: "Het was goed om hier te zijn, om ons gemeenschappelijk te verheugen op deze fijne avond."

GEBREK IN CHINA

Volgens berichten uit Hongkong duurt de grote hongersnood in China voort. Deze is hoofdzakelijk het gevolg van de collectivering van de landbouw, waardoor ook in het afgelopen jaar weer een misoogst ontstond, die in grote gebieden bovendien door natuurrampen, droogte en overstromingen werd verergerd. In 1959 moest Rood China reeds 2.000 millioen ton tarwe uit Canada en Australië invoeren. In 1960 moest opnieuw 1.200 millioen ton tarwe uit Canada worden ingevoerd. Maar dit is slechts een noodmaatregel. Daardoor kan wel een gedeelte van de bevolking van de hongerdood worden gered, maar volgens de berichten van buitenlandse reizigers sterven nog dagelijks vele mensen van uitputting. In plaats van de mensen in de landbouw op de van oudsher in hun bezit zijnde gronden te laten arbeiden, heeft men ze alles afgenomen en de collectivering opgedrongen, welke nu tot een voortdurende hongersnood heeft geleid.

Weliswaar wordt van de zijde van de niet-communistische wereld getracht over Hongkong zoveel mogelijk te helpen, maar verschillende China kenners zijn van mening, dat slechts een verandering van systeem een werkelijke verbetering van de verhoudingen zal kunnen bewerkstelligen. (ICN)

Sociale Rubriek

(Vervolg van pag. 10)

aan te tonen, dat er maar *één* manier is om de maatschappij te redden: door haar opnieuw *Christelijk* te organiseren, op het patroon van de dienst als sociaal doel en functie van de industrie, en volgens de methode van de associatie.

Tawney schrijft op een manier, die de mens in de Angelsaksische wereld aanspreekt: minder abstract en philosophisch dan wij het gewend zijn te doen, maar niet minder Bijbels-principieel, en veel meer practisch. Wat hij schrijft kunnen wij goeddeels zonder meer onderschrijven, en kan ons van grote dienst zijn op onze weg in dit land naar de Christelijke maatschappij.

Het is het streven van de Christelijk-sociale organisatie (die *meer* is dan *Vak*-organisaite), om deze dienst- en verantwoordelijkheidsidee in te dragen in het sociaal-economisch leven van ons land en van de wereld.

En aan dit streven mag en kan geen Christen zich onttrekken: het is niet meer dan een *beleven* van je geloof op het grote terrein van het maatschappelijk leven, waarbij elke Christen op een of andere wijze betrokken is, en waarin elke mens op een of andere manier een rol speelt.

•

THE GUIDE (C.L.A.C., Feb. '62) deelt met blijdschap en dankbaarheid mede, dat twee nieuwe locals mochten worden opgericht, nl. in Chatham en in Burlington.

De CLAC hoopt haar jaarlijkse Conventie te houden in Toronto, op 28 april; Dr. R. Kooistra zal hier D.V. spreken over "The Free Canadian".

THE VOICE (C.T.U.C., Jan. '62) bevat een goed artikel over de strijd van de Labour Unions in het verleden om sociale gerechtigheid. Het artikel is getiteld; "Lest we forget". Het is te hopen, dat men met dit schrijven door gaat, en het niet bij dit ene artikel laat. Als wij *iets* nodig hebben hier, dan is het wel GESCHIEDENIS. Zonder kennis van deze geschiedenis begrijpen we niets van de huidige situatie en wordt al ons getuigen een slag in de lucht.

DE GIDS (C.N.V., 20 jan. 1962) schrijft over "Werkloosheid in Amerika". Er wordt gewaarschuwd tegen ongegrond optimisme in West Europa temidden van de huidige hoogconjunctuur aldaar; in Amerika is zo'n grote werkloosheid, omdat men ons daar een aantal jaren voor is: de binnenlandse markt raakt verzadigd, alle mensen hebben al TV en een car; maar daar gaat het in West Europa ook naar toe. En daarom blijft beroepsscholing een eerste eis: die is de beste verzekering tegen werkloosheid in de toekomst.

CANADIAN LABOUR (C.L.C., Jan. '62) bevat drie artikelen over de anti-discriminatie-wetgeving in Canada. Dit is een soort wetgeving, waaraan wij in Holland niet gewend waren, omdat dit land sedert de Unie van Utrecht (1579) zo langzamerhand wel tot een *eenheid* was uitgegroeid, maar die op het ogenblik in Canada onmisbaar is, en Christelijke eis. Canada is immers nog een zeer jonge natie, samengesteld uit mensen van de meest uiteenlopende rassen en volken. De integratie van al deze mensen tot *één* volk wordt terecht gezien als een van de eerste nationale opgaven. Zodra die integratie is voltooid, verliest de anti-discrimination legislation haar zin; maar zover is het nog lang niet. Inmiddels is het niet voldoende om zich uit te spreken tegen discriminatie, zoals zowel de CTUC als de CLAC doen in hun Constituties; wij zijn geroepen een positieve bijdrage te leveren door een werkelijke integratie van onze ethnische groep" in het Canadese volksbestaan te bevorderen.

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

Het kost U niets om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

Onze nieuwe lijst

Voor 1 abonnee:

- WONINGRUIL, door M. E. 't Hart.
- HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
- DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
- HERLEEFD VERLEDEN, door Prof. A. Sizoo.
- JOHANNES CALVIJN INSTITUTIE.
- DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 2, 157 bladzijden.
- HET CALVINISME (Stonelezingen), door Dr. A. Kuyper.
- JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
- VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
- HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
- DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.
- DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
- LUTHERS WERKEN.
- MENSEN RONDOM JEZUS, door Dr. J. H. Bavinck.
- DE BRUG, door K. Norel.
- HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.
- HET EVANGELIE VAN THOMAS, door Dr. R. Schippers.
- KAART VAN KERKELIJK NEDERLAND, door Dr. C. N. Impeta. (Beschrijving van verleden en heden der Remonstrantse Broederschap.)
- DE LEVENSROMAN VAN JOHANNES POST, door Anne de Vries.
- OOK U SPREEKT GRIEKS EN LATIJN, door Prof. Dr. A. Sizoo. (Hoe Griekse en Latijnse woorden in de Nederlandse taal zijn opgenomen.)
- DE JEHOVA'S GETUIGEN EN DE BIJBEL, door Ds. H. J. Spier.
- VAKBEWEGING EN MAATSCHAPPIJ, door Dr. W. Albeda.
- SINNE- EN MINNEBEELDEN, door Jacob Cats.
- UIT CATACOMBEN EN WOESTIJNZAND, door Dr. H. Mulder. (Levenstekenen van de eerste Christenen.)
- KLIMATOLOGISCH, door G. Th. Rothuizen. (Een verzameling gedichten naar thema.)
- BILDERDIJK, door Martien J. G. De Jong en Wim Zaal. (In kort bestek. Een levens- en persoonlijkheidsbeeld van een der grootste figuren uit onze historie.)
- DE WELEERWAARDE HEER, door Ds. M. E. Voila. (Belevenissen van een dominee.)

Voor 2 abonnees:

- A PREY TO SATAN, door C. Sluys.
- IN THE MIRROR, door Prof. J. H. Kromminga.
- LANDVERHUIZERS (trilogie in één band), door P. J. Risseeuw.
- GEERT DAMMERS (trilogie in één band), door Aart Romijn.

ELECTRISCHE ENERGIE UIT DE PEACE RIVER

(Can. Scene) — Aan het groots opgezette plan voor het bouwen van een geweldige waterkrachtcentrale in de Peace River, waarbij 800 millioen dollar zijn betrokken, wordt hard gewerkt en men hoopt in 1968 de eerste electrische stroom hiervan te kunnen betrekken. Wanneer het gehele werk voltooid zal zijn, tussen 1970 en 1980, zal via de te bouwen onderstations, electrische stroom verschaft kunnen worden aan bevolkingscentra in het zuidwesten van Brits Columbia tot plaatsen, 600 mijl van de stations verwijderd.

Het plan voor het gebruik van de Peace River voor dit doel werd voor het eerst geopperd in 1956 door de Zweedse industrialist Alex Wenner-Gren, nadat hij, in overeenstemming met de provinciale regering het gebied van de Rocky Mountains Trench, ongeveer 500 mijl van Vancouver gelegen, had laten onderzoeken om te zien wat de mogelijkheden waren voor een eventuele ontginning van delfstoffen, timmerhout of waterkracht. Geraadpleegde ingenieurs begonnen onmiddellijk met het reusachtige werk vast te stellen hoeveel electrische stroom in deze streek zou kunnen worden opgewekt, en, gebruikmakend van helicopters onderzochten zij 84,000 mijl van Noordelijk Brits Columbia, zich daarbij in hoofdzaak concentrerend op de stroomgebieden van de Liard en de Peace River.

Dit onderzoek leverde het besluit op om verschillende plaatsen in de Peace River aan een nader onderzoek te onderwerpen. Diamantboren begonnen hun werk en onderzochten de bodem van de rivier op zoek naar een zware solide rotsbodem, die een goede fundering zou vormen voor het bouwen van een reusachtige dam. Elf plaatsen werden onderzocht op een stuk van 80 mijl tussen Finley Forks, waar de Peace River ontspringt en Hudson Hope, een kleine nederzetting 80 mijl strooomafwaarts. Tenslotte kwam men tot de conclusie, dat Portage Mountain één van de beste plaatsen van de gehele wereld vormde voor het opwerpen van een reusachtige aarden dam. Het plan is deze 615 voet hoog en 1.3 mijl breed te maken, met een 2.500.000 kilowatt waterkrachtcentrale, terwijl 12 mijl verder stroomafwaarts een kleinere dam met een 650,000 kilowatt electrische centrale zal worden gebouwd; bovendien omvat het een 270 mijl lang reservoir en een extra-hoogspannings onderstation om de electriciteit af te voeren naar verschillende centra in het zuiden van de provincie.

In 1958 werd de Peace River Power Development Company gevormd, waar 13 vooraanstaande Canadese en Britse firma's aandelen in hebben. Heel binnenkort zullen explosieve stoffen beginnen de westelijke oever van de Peace River stuk te bijten, om daarmee een begin te maken aan de drie tunnels, die in de herfst van 1963 de nieuwe route van de rivier zullen vormen. Zodra het water omgelegd is kan men op de droge rivierbodem de 615 voet hoge dam gaan bouwen.

Deze afgelegen bovenstroom van de Peace River is practisch onaangeroerd gebleven door de mens, sinds Alexander Mackenzie in 1793 op zijn speurtocht naar een manier, om over land de Stille Oceaan te bereiken, probeerde deze moeilijke rivier op te varen. Hij moest tenslotte echter de rivier verlaten en probeerde op aanwijzingen van een stam Indianen een westelijke zijarm van de Fraser rivier, de Blackwater genaamd. Met zijn metgezellen voer hij deze rivier op tot haar beginpunt, waar hij een lange en moeilijke tocht maakte naar de Bella Coola River, die hem tenslotte naar de grote westelijke Oceaan bracht.

Nu zullen in de eerstkomende 10 jaar ingenieurs en arbeiders aan het werk slaan om het uiterlijk van het landschap hier te veranderen en de kracht van het machtige water van de Peace River aan te wenden voor het opwekken van electriciteit voor een groeiende provincie.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam

Post-adres

Aangebracht door:

Naam

Post-adres

Aanbrengpremie:

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam

Post-adres

OUD ADRES: